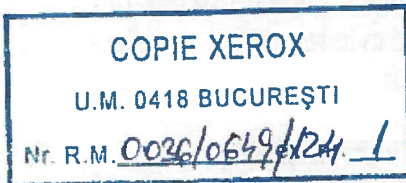

ROMÂNIA
SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
ACADEMIA NAȚIONALĂ DE INFORMAȚII
"MIHAI VITEAZUL"

NESECRET
Ex. unic

Nr. 589. BIC din 06.11.2018

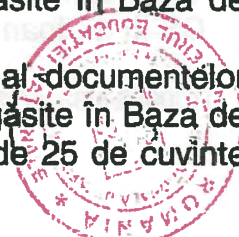
RAPORT DE ANALIZĂ
din data de 06.11.2018

Subsemnatii, |
..... din cadrul Academiei Naționale de Informații
"Mihai Viteazul", numiți membri ai **Comisiei de analiză** prin Hotărârea de
Senat nr. 589764/31.10.2018 și Decizia Rectorului nr. 589767/31.10.2018 în
vederea analizării tehnice a următoarei teze de doctorat:

1. **Dinamica riscurilor și amenințărilor la frontiera de est a NATO și UE în contextul accelerării procesului globalizării**, susținută în data de **15.07.2010** la Academia Națională de Informații "Mihai Viteazul" de către LUNGU SEVERIN-FLORIAN, sub coordonarea prof.univ.dr. **Gheorghe TOMA (TEZA)**.
- am analizat *Raportul de Similitudine* al tezei menționate, realizate la nivelul Academiei Naționale de Informații "Mihai Viteazul" folosind programul www.sistemantiplagiat.ro validat prin Ordin nr. 3485 / 24.03.2016 privind lista programelor recunoscute de CNATDCU și utilizate la nivelul instituțiilor de învățământ superior organizatoare de studii universitare de doctorat și al Academiei Române, în vederea stabilirii gradului de similitudine pentru lucrările științifice,
 - totodată, am analizat, în întregime, din punctul de vedere al respectării normelor academice de redactare a unei lucrări științifice și a eticii universitare, teza de doctorat menționată mai sus, și am constatat următoarele:

TEZA:

1. Coeficientul de similitudine 1 (procent al documentelor analizate care au fost identificate în alte surse, excluzând fragmente găsite în Baza de Date cu Acte Legale) este de 43,5%;
2. Coeficientul de similitudine 2 (Numărul de procente al documentelor analizate găsite în alte surse, exceptând fragmentele găsite în Baza de date a Actelor Legale – numai fragmentele mai mari de 25 de cuvinte sunt luate în considerație) este de 7,9%.

NESECRET
CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

În urma analizei tehnice realizate pornind de la raportul de similitudine generat de platforma www.sistemantiplagiat.ro, am constatat următoarele situații de similitudine:

- a) preluarea integrală sau parțială din textul sursă fără citarea sursei și menționarea autorului a unui număr de 13700 cuvinte din sursele (prezentarea detaliată a textelor identificate în Anexă):

TITLU OPERĂ	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII
https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
Vasile Moțoc, Elemente definiții ale poliției de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf	2010
Vasile Moțoc, Elemente definiții ale poliției de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf	2010
Vasile Moțoc, Elemente definiții ale poliției de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf	2010

Membrii Comisiei:

dat

1

ANEXĂ LA NR. 539/816 din 26.11.2013

VERIFICAREA TEZEI DE DOCTORAT

Nr. R.M. 0038/6649/184 pr. 1

COPIE XEROX
U.M. 0418 BUCUREȘTI

NESECRET
Ex. unic

Dinamica riscurilor și amenințărilor la frontiera de est a NATO și UE în contextual accelerării procesului de globalizare

**Autor: Severin-Florian Lungu
Conducătorul de doctorat prof. univ. dr. Gheorghe Toma**

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/p-orientale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010	<p>CAPITOLUL 3 PRINCIPALELE AMENINȚĂRI TRANSFRONTALIERE LA FRONTIERA RĂSĂRITEANĂ A NATO și UE p. 76-81</p> <p>Istoria tumultuoasă a continentului european în ultimul secol arată de ce astăzi, la 20 de ani de la sfârșitul Războiului Rece și desființarea Tratatului de la Varșovia, există încă un mare decalaj economic între statele Europei Occidentale și statele Europei Centrale și de Răsărit. De fapt, rădăcinile în istorie sunt mult mai adânci și explică dezvoltarea lentă a zonei centrale și de est a Europei, în același timp apărând mai evidentă importanța geostrategică a acestor teritorii.</p> <p>La începutul secolului al XXI-lea, caracteristica generală a mediului de securitate european constă în diminuarea riscurilor convenționale și, ca urmare, în eliminarea premiselor apariției unui conflict armat de amploare continentală sau regională, concomitent cu amplificarea riscurilor și amenințărilor neconvenționale care au dus, printre altele, la revigorarea alarmantă a naționalismului etnic și religios și la adâncirea decalajelor economice și sociale, cu efecte negative asupra securității. Spațiul de interes geopolitic și geostrategic reprezentat de zona centrală și sud-est europeană, a fost și rămâne atât sub influența evoluțiilor din Europa și din Asia, cât și a celor transatlantice, ceea ce face ca schimbările care au loc în această parte de lume, în special evenimentele legate de securitate, să aibă cauze multiple și diverse, de cele mai multe ori originare în interesele unor actori globali de securitate. Fragilitatea echilibrului și a securității acestei zone, sporește efectele</p>	1730	<p>In text sunt inserate paragrafe semnificative din aceasta sursă, fără citare și menționare la bibliografie. Sursa citată este referatul autorului, respectiv Riscuri și amenințări la frontiera de est a NATO și UE, cap. 1.1. (p. 76- nota 54)</p>

NEGABBBM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>evoluiților din mediul global și regional de securitate și favorizează acțiunea factorilor de risc și a pericolelor de orice natură. Perpetuarea, de mai mulți ani, a conflictelor din spațiul ex-sovietic, soluțiile temporare și limitate aduse unora dintre acestea, au determinat consumarea și, uneori, epuizarea eforturilor și posibilităților, respectiv a capacităților comunității internaționale de a soluționa aceste conflicte, și au creat condiții favorabile apariției altora, cum a fost cel ex-iugoslav, cu o plajă largă de cauze și forme de manifestare, precum și proliferării unor noi riscuri, amenințări și pericole la adresa securității interne și internaționale a statelor și popoarelor din această parte a Europei. Extinderea rapidă, în ultimul deceniu, a UE și NATO către est, a demonstrat că acest spațiu, care nu se bucură nici de protecție economică, nici de umbrelă de securitate, trebuie și merită să facă parte dintr-o Europă unită și sigură.</p> <p>3.1. Factori de risc la frontiera de est a NATO și UE în actuala realitate geopolitică, determinanțele principale de securitate în zona Europei Centrale și de Sud-Est se pot descrie astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> • menținerea și extinderea unor zone cu grad ridicat de risc; • existența unor crize ne gestionate suficient, fapt ce amplifică pericolul reizbucrii acestora sau al apariției altora; • persistența sau escaladarea unor dispute interne care pot degenera în conflicte cu tendințe de internaționalizare; • perpetuarea și incurajarea unor revendicări teritoriale și a curentelor de autonomie a unor comunități etnice, religioase sau culturale; • extinderea ariei de influență și de existență a fundamentalismului islamic, cu componenta sa radicală, ceea ce amplifică instabilitatea ariei balcanice, zonă în care locuiesc cu forme legale ori ilegale o bună parte din cei aproximativ 23 de milioane de musulmani estimați că se află în Europa în prezent (cca. 5% din populație); pentru perspectiva anilor 2050 se previzionează că vor ajunge la 20% din populația continentului european; • tendințe de refacere a vechilor sfere de influență sau de a deveni lideri zonali, manifestate de unele state din zona ori din aria adiacentă; • existența, în apropiere, a unor zone de instabilitate, ca Orientul 		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Millociu, Caucazul, Transnistria, dar și spațiul ex-iugoslav;</p> <ul style="list-style-type: none">• apariția riscurilor și amenințărilor non-militare, cu efecte negative asupra securității naționale, cum sunt crima organizată, traficul cu droguri, armament ori materiale strategice, migrația ilegală de persoane;• lărgirea, amplificarea și diversificarea eforturilor unor state din zona de integrare în structurile europene și euroatlantice de securitate și economice. <p>Acestea trebuie coroborate cu riscuri și amenințări noi apreciate ca atare la nivelul Alianței Nord Atlantice: existența și dezvoltarea unor puternice forțe nucleare în exteriorul alianței; proliferarea armelor NBC; diseminarea tehnologiilor ce pot servi la producerea unor noi sisteme de armamente; atacurile internaționale; acțiunile teroriste și de sabotaj; proliferarea crimei organizate; blocaje ale aprovizionării cu resurse vitale și migrații de populații necontrolate</p> <p>în calitate sa de stat aliat într-o zonă de importanță strategică pentru cele două organizații, România joacă un rol de importanță majoră în procesul de definire și implementare a politicilor stabilizatoare, de cooperare și asistență de securitate ale NATO și Uniunii Europene, în Europa de Sud-Est și de Est, precum și în Caucazul de Sud, Orientul Millociu și Regiunea Caspică. România este situată la intersecția a trei dinamici strategice și anume: spațiul Federației Ruse, relativ instabil economic, dar încă puternic sub aspect militar; spațiul central-european care este integrat în NATO; spațiul sud-est european care încă rămâne furnizor de incertitudini și instabilitate. În acest context, România, ca țară membră NATO, are de jucat un rol important în ceea ce privește asigurarea păcii și securității în regiune. Cooperarea regională în domeniul securității, materializată în existența unui număr mare de organizații (Consiliul Baltic, Grupul Vișegrad, Organizația Cooperării Economice la Marea Neagră, Spațiul Central European de Liber Schimb - CEFTA, Inițiativa Central Europeană- ICE, Inițiativa de Cooperare în Europa de Sud-Est-SECI, Pactul de stabilitate în Europa de sud-est etc.), oferă oportunitatea perfecționării mecanismelor comune de evaluare a</p>		

NESECRET

3 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>mediului strategic, de identificare a unei agende comune a riscurilor și a unor instrumente adecvate pentru gestionarea crizelor. Armonizarea eforturilor acestora, orientarea activităților lor în deplină consonanță cu eforturile NATO și ale Uniunii Europene, dar mai ales creșterea responsabilității statelor sud-est europene, a conducătorilor acestora și a forțelor politice naționale, pentru securitatea regiunii, sporirea contribuției lor la soluționarea stărilor de tensiune, criză și conflict reprezintă imperatiivele majore ale noii paradigme de securitate regională. Problematika factorilor de risc la frontiera de est a NATO și UE, este una deosebit de complexă, în consens cu noua arhitectură de securitate a Europei și marcată de situația permanent tensionată a acestei regiuni a globului, fapt care presupune studierea și cunoașterea detaliată a fenomenului crizelor, a formelor și a metodelor de acțiune ale forțelor destinate gestionării și combaterii crizelor de orice natură.</p> <p>3.2. Relațiile NATO cu statele din estul Europei Problematika factorilor de risc la frontiera de est a NATO și UE nu poate fi evaluată dacă nu este coroborat și subiectul sensibil al relațiilor pe care cele două organizații, dar în special NATO, le au cu principalele state vecine în est, îndeosebi cu Rusia, dar și cu Ucraina, Georgia și alte state din zona Caucazului. Relația NATO - Rusia. Asigurarea securității în zona euroatlantică și păstrarea valorilor democrației într-o Europă liberă și unită, ca urmare a amenințărilor apărute după 11 septembrie 2001, sunt obiective care nu se pot realiza decât prin consens. Deoarece Rusia are un rol important în sistemul de securitate europeană, după încheierea războiului rece, NATO a acordat o atenție aparte relațiilor de cooperare cu această țară. Astfel, la 27 mai 1997, s-a semnat actul ce stabilește normele care guvernează relațiile de cooperare și securitate între NATO și Federația Rusă. Membră fondatoare a Consiliului de Cooperare Nord-Atlantic, Rusia s-a alăturat Parteneriatului pentru Pace în anul 1994, odată cu dezvoltarea unui program practic de cooperare în domeniul specifice. Pe baza actului semnat în anul 1997 a fost creat Consiliul Comun Permanent NATO-Rusia, forum de consultanță pe probleme de apărare, care vizează realizarea încrederii reciproce și înlăturarea neînțelegerilor prin dialog, pe</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>baza unui program de cooperare în domeniul apărării și al securității. O primă realizare a colaborării a fost înființarea, la 18 mai 1998, a Misiei Rusiei la NATO, iar în februarie 2001, la Moscova a fost inaugurat Biroul de Informare NATO. Începând cu anul 1996, angajamentul comun de promovare a păcii și stabilității în Balcani s-a concretizat prin participarea soldaților ruși la Forța de Implementare a Păcii (IFOR) și la Forța de Consolidare a Păcii (SFOR) din Bosnia și Herțegovina. În polida diferențelor de opinie cu privire la acțiunile militare din Kosovo, cooperarea dintre NATO și Rusia reflectă, în egală măsură, atât responsabilitatea politică comună, cât și eforturile pentru implementarea Acordului de Pace de la Dayton, semnat în anul 1995.</p> <p>După atacurile din 11 septembrie 2001, cooperarea în domeniul luptei antiteroriste s-a intensificat. Print-o declarație comună formulată după sesiunea extraordinară a Consiliului Comun Permanent, din 12 septembrie 2001, NATO și Rusia au făcut apel la întreaga comunitate internațională pentru a se uni în lupta antiteroristă. În anul 2002, în cadrul Summit-ului NATO- Rusia, desfășurat la Roma, s-au pus bazele Consiliului NATO-Rusia (NRC), care asigură un mecanism mult mai flexibil și eficace, vizând: lupta împotriva terorismului; managementul crizelor; neproliferarea armelor de distrugere în masă; operațiile de cercetare și salvare pe mare; cooperarea dintre militari; cooperarea în domeniul apărării civile.</p> <p>Relația prezentă a Alianței cu Federația Rusă este încă văzută ca o legătură reciproc utilă, care se dorește să proiecteze spre est securitate, stabilitate și democrație, fapt conștient în urmă cu câțiva ani, când NATO nu era percepută de Moscova ca un posibil opozant al Rusiei, ci ca un partener strategic de securitate, stabilitate și cooperare. Această calitate inițială a legăturilor dintre Federația Rusă și Alianță a fost reiterată la întrunirea din 13 mai 2003, de la Moscova, a Consiliului NATO-Rusia, care a introdus pe agenda de lucru un element cardinal al programului de cooperare, -realizarea în comun a unui sistem de apărare antirachetă, pentru care cele 19 state membre NATO la vremea respectivă, s-au declarat de acord să finanțeze acest proiect strategic. În 2008, intenția fostei administrații americane, de</p>		

NESECRET

5 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/</p>	<p>21 septembrie 2010</p>	<p>amplasare a unui scut american antirachetă în Cehia și Polonia până în 2012 – aspect ce s-a aflat în discuția aliaților și în cadrul Summit-ului NATO de la București, din perioada 02-04 aprilie 2008 - a determinat acuitizarea divergențelor de opinie între cele două entități, proiectul fiind intens criticat de Rusia, care vedea în acel demers un pericol la granițele sale și o amenințare la adresa propriei sale securități. În ciuda opunerii declarate a Rusiei, Washington-ul intenționa, la vremea respectivă, să amplaseze zece rachete interceptoare în Polonia și o stație radar în Cehia, pentru protejia Occidentului de amenințarea balistică din partea unor țări considerate imprevizibile, precum Iranul și Coreea de Nord. Pe acest subiect, cu prilejul sus-menționat, Vladimir Putin, a insistat, pe tonul său caracteristic, asupra necesității cooperării dintre Rusia și NATO, afirmând că "nu poate fi realizat nimic fără Rusia; în privința combaterii proliferării nucleare, Rusia este una din cele mai mari puteri nucleare. În domeniul terorismului, combaterea acestuia e foarte dificilă fără Rusia. În Afganistan nu se poate lupta fără capacitățile rusești, de aceea oferă tranzit terestru pentru materiale nonmilitare ale NATO".</p>	<p>636</p>	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din această sursă, fără citare și menționare la bibliografie</p>

NESECRET
6 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>neglijată nici locația fostei Armate a XIV-a, care chiar dacă este mult diminuată, dispune de o logistică impresionantă. În acest context de securitate, noua doctrină de apărare și securitate a Rusiei afirmă în mod explicit interesele speciale ale Rusiei față de vecinii săi occidentali și față de foștii înamici din timpul războiului rece. NATO, în ciuda declarațiilor post 11 septembrie 2001, este desemnat, în mediile conservatoare ale conducerii de la Moscova, ca un factor de risc la adresa securității Federației iar lărgirea Alianței a fost și este percepută ca o amenințare la interesele rusești</p> <p>În plus, ca și cum ar fi mai fost nevoie de o reafirmare a poziției sale dominante în zonă, în perioada 07-12 august 2008 Rusia a invadat militar Georgia, probând un exercițiu de forță și voință politică prin trasarea de noi frontiere și crearea a două noi state – Abhazia și Osetia de Sud – drept replică la acțiunea SUA în Kosovo. Este de reținut că și în prezent Rusia ocupă cu trupe 20% din teritoriul Georgiei - granița dintre cele două state fiind redeschisă abia pe data de 01.03.2010 - iar în viitorul apropiat autoritățile moscovite vizează construirea unei baze militare pe teritoriul Osetiei de Sud.</p> <p>Relația NATO-Ucraina. Considerente geostrategice majore, cum este și acela că Ucraina reprezintă, în spațiul sud-est european, un al doilea actor important ca mărime pentru comunitatea euro-atlantică, au stat la baza semnării, la Madrid, în 1997, a Cartei cu privire la un Parteneriat distinctiv între NATO și Ucraina. După 11 septembrie 2001, Ucraina a fost prima țară parteneră care și-a exprimat susținerea la invocarea art.5 al Tratatului de la Washington. Ea și-a deschis spațiul aerian avioanelor țării Alianței participante la campania aeriană din Afganistan. În iulie 2002 a semnat un memorandum asupra susținerii țării-gazdă, ce definește modalitățile de utilizare a capacităților ucrainene în caz de exerciții și operații cu NATO și a purtat negocieri cu Alianța în domeniul transportului strategic. Totuși, SUA au sistat ajutorul față de Ucraina, pe motiv că aceasta a vândut arme și a transferat tehnologii către Irak. După Summit-ul de la Praga din 2002, NATO își consolidează relațiile cu Ucraina, realizând o nouă calitate a cooperării cu aceasta, prin implementarea Planului de acțiune NATO-Ucraina, care totuși nu a produs efectele</p>		

NESECRET
7 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/</p>	<p>21 septembrie 2010</p>	<p>scontate de partea ucraineană, nefiind invitată să adere la organizație cu prilejul Summit-ului din aprilie 2008 de la București, angajamentul luat de Ucraina privind implementarea tuturor reformelor necesare pentru atingerea acestui obiectiv strategic neproducând efecte suficiente în direcția întăririi democrației, supremației legii, drepturilor omului și economiei de piață.</p> <p>Faptul că Ucraina se învecinează cu Rusia și zona Caucazului o menține în continuare într-un factor necesar de stabilitate regională la estul spațiului euro-atlantic, zonă cu turbulențe etnice și religioase puternice, cu conflicte latente sau la vedere. În ceea ce privește integrarea ei în NATO, este în interesul României ca frontiera comunității euroatlantice, bazată pe democrație și securitate, să nu se oprească la granița de est a țării noastre, reprezentanții statului român susținându cu ocazia summit-ului de la București, eforturile acestei țări de aderare, în ciuda opiniilor contare exprimate de Rusia.</p> <p>CAPITOLUL 3 PRINCIPALELE AMENINȚĂRI TRANSFRONTALIERE LA FRONTIERA RĂSĂRITEANĂ A NATO ȘI UE p. 85-88</p> <p>Relația NATO-Georgia - în prezent, NATO are legături strânse cu Georgia și cu alte state din zona Caucazului, se preocupă de stabilitatea și securitatea întregii regiuni. Țările respective sunt incluse în Consiliul Parteneriatului Euro-Atlantic (EAPC), pot schimba puncte de vedere și acționa împreună. Relațiile Alianței Nord-Atlantice cu Azerbaidjan, Georgia, Armenia, Turkmenistan, Kazahstan, Uzbekistan, Kirghizstan și Tadjikistan capătă o importanță remarcabilă, mai ales acum, când statele respective se află "la noua graniță a noului NATO" și pe noua axă geopolitică Marea Caspică - Marea Neagră - Marea Mediterană, datorită potențialului uriaș de energie al regiunii, a accesului la sursele energetice din zona caspică. În vizuna securitară, grupul acestor state ex-sovietice formează componente periferice ale spațiului euro-atlantic. "O creștere a atenției față de strategia generală de securitate în regiunea Mării Caspice și a Caucazului" este parte a demersului de asigurare</p>	<p>982</p>	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din această sursă, fără citare și menționare la bibliografie. Spre exemplu, sursa citată este referatul autorului, respectiv Riscuri și amenințări la frontiera de est a NATO și UE, cap. 1.1.</p>

9/21

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>a securității energetice a lumii, managementul crizei, politica și strategia apărării, problema armelor mici și ușoare, acțiunile umanitare legate de minele antipersonal, proliferarea armelor NBC, terorism și activități militare. Ingrjorările Alianței Nord-Atlantice și mai ales ale unor state membre, ca SUA, față de viitorul securității regionale sunt generale, atât de urmăriile conflictului ruso-georgian din august 2008, ce pot fi accentuate prin achiziția de către Rusia a celor patru nave Mistral, cât și de politica economică moscovită integraționistă, mai ales că patru republici din Asia Centrală - Tadjikistan, Kazahstan, Kirghizstan și Uzbekistan - folosesc oportunitățile asiatice, ruse sau chineze, prin prisma faptului că sunt membre ale Organizației de Cooperare de la Shanghai, Cooperarea SUA cu Georgia, Azerbaidjan și Turcia în Caucaz și antrenarea Asiei Centrale în circuitul economiei mondiale sunt elemente ce conduc spre noi structuri și alianțe politico-economice și militare. Scopurile acestei politici sunt de fortificare indirectă a însăși prezenței NATO în regiune și de a încerca evitarea gravelor crize care plutesc încă la orizont. Un aspect deosebit de important al stabilității în această zonă îl reprezintă dezvoltarea relațiilor strategice ale NATO și UE cu Turcia. Deși este stat membru NATO din anul 1952, o posibilă integrare a Turciei în UE este privită cu rezerve de oficialii europeni. Este de așteptat ca, în viitor, să apară noi coordonate ale politicii turcești în Balcani și Orientul Mijlociu, ce ar putea pune această țară în postura de lider regional, cu un cuvânt hotărâtor în dirijarea diferitelor evenimente din zonă. În timp ce membrii europeni ai NATO cred că Turcia nu are un rol vital în regiune, considerând-o chiar o frână potențială pentru forța militară a organizației, SUA o consideră drept un partener crucial în Orientul Mijlociu. Se consideră că fără Turcia, ca partener crucial în securitatea europeană, NATO va fi supusă riscurilor cum nu a mai fost niciodată de la înființare. Oficialii turci consideră ca atitudinea UE, de a menține Turcia departe de structurile sale este o atitudine nefelică și discriminatorie în condițiile în care această țară este un scut de apărare al însuși centrului Europei, împotriva agresiunilor de diverse tipuri venite dinspre Orientul Mijlociu. Aliații europeni din NATO, dar și oficialii americani</p>		(p. 87, nota 64)

NESECRET
9 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>și ruși, se tem de aplicarea articolului 5 al Tratatului de la Washington, care garantează oricărui membru acordarea de ajutor militar în cazul în care este atacat, ar putea atrage Alianța în alte conflicte potențiale, datorită implicării tot mai mari a Turciei în Orientul Mijlociu. În contextul opozițiilor NATO-Federația Rusă, SUA-membrii europeni, cu privire la viitoarele granițe est-europene ale Alianței, este posibil să apară o criză de identitate în cadrul organizației și din cauza Turciei și a pretențiilor sale de putere regională, complementar celei generate de Ucraina și Georgia. În problema stabilirii granițelor de est ale UE, în raport cu Turcia, Alain Duhamel afirmă: "este adevărat că Turcia este cel mai laicizat stat musulman, că este moștenitorul Imperiului Otoman, că are o poziție crucială din punct de vedere strategic. Dar nu este o națiune europeană. Nu pentru rațiuni religioase, ci dintr-o evidentă rațiune geografică: 95 % din teritoriul său aparține Orientului Mijlociu". Problema graniței de est de zăvăluite intențiile Europei de a-și recupeza teritoriile, iar această graniță nu este una geografică, ci este vorba de o graniță geopolitică. Granița este indiscutabil un raport de forțe, pentru că ea se mișcă în funcție de forțele care se exercită asupra sa. După primirea României în NATO, regiunea caucaziană s-a apropiat simțitor de cea euro-atlantică, iar țara noastră are un rol esențial în soluționarea problemelor de securitate ale spațiului Mării Negre, în general, și ale Transcaucaziei, în special. Tema raporturilor cu statele central-asiatice și caucaziene este, așadar, din ce în ce mai importantă pentru NATO și motivată economic și militar.</p> <p>3.3. Factori de risc în regiunea Mării Negre în același domeniu al factorilor de risc la frontiera de est a NATO și UE, trebuie analizată regiunea Mării Negre. Atât pentru România cât și pentru celelalte state care au această graniță naturală, construirea unui regim de securitate și prosperitate în zona Mării Negre reprezintă o direcție distinctă de acțiune a acestei strategii. Localizată la intersecția a trei zone de importanță deosebită - Europa, Orientul Mijlociu și Asia Centrală - regiunea Mării Negre este o zonă principală de tranzit pentru resurse energetice și, totodată, un spațiu important de manifestare a unor riscuri asimetrice și focare de conflict, având</p>		

NESECRET

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andrei.vocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/</p>	<p>21 septembrie 2010</p>	<p>un impact semnificativ asupra securității euroatlantice. Departe de posibilitatea de a fi considerată o simplă zonă-tampon sau periferică, regiunea Mării Negre este un conector de importanță primordială, situat pe coridorul ce leagă comunitatea euroatlantică (în calitate de furnizor de securitate și consumator de energie) de arealul strategic Orientul Mijlociu - Regiunea Caspică - Asia Centrală (în calitate de furnizor de energie și consumator de securitate) . Din punct de vedere energetic, regiunea Mării Negre este principalul spațiu de tranzit și - într-o importanță măsură - o sursă majoră pentru energia ce se consumă în Europa, în timp ce prognozele întrevăd posibilitatea creșterii substanțiale a ponderii sale în următoarele decenii, fapt ce îl conferă un rol crucial în securitatea energetică a Europei.</p> <p>CAPITOLUL 3 PRINCIPALELE AMENINȚĂRI TRANSFRONTALIERE LA FRONTIERA RĂSĂRITEANĂ A NATO și UE p. 90-96</p> <p>3.4. Statutul României în S-E Europei și rolul îndeplinit de statul român</p> <p>Statutul internațional al unei țări, ca ansamblu al așteptărilor acesteia față de comunitatea mondială, poate fi descris printr-un sistem coerent de trăsături definitorii .</p> <p>În cazul României, statutul său actual prezintă următoarele caracteristici:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Apartenența la Alianța Nord-Atlantică. Din 2004, România a devenit stat membru cu drepturi și obligații depline. Calitatea de membru al NATO aduce cu sine atât drepturi (de exemplu, apărarea colectivă, garanția de securitate), cât și obligații și responsabilități pentru fiecare stat, potrivit prevederilor Tratatului de la Washington (1949). Prin definiție, Alianța Nord-Atlantică este o organizație politico-militară, menită să asigure apărarea statelor membre în cazul unei agresiuni militare externe din partea altui stat sau grup de state. Prin urmare, vechinătatea sa semnifică stabilitate și garanția unei protecții credibile împotriva unor pericole și amenințări la adresa statelor membre. Apartenența la NATO oferă garanții pentru stabilitatea societății românești, ceea ce constituie una dintre principalele circumstanțe favorabile 	<p>2180</p>	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din aceeași sursă, fără citare și menționare la bibliografie. Sursa citată este referatul autorului, respectiv Riscuri și amenințări la frontiera de est-a-NATO și UE, cap. 1.1. (p. 90, nota 65)</p>

NESECRET

11 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nomenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>derulării programelor profunde de modernizare a țării noastre și a reprezentat, în opinia noastră, un argument serios în acceptarea candidaturii României pentru Uniunea Europeană. În același timp, în cadrul Alianței Nord-Atlantice, se poate vorbi de un transfer de „putere” și „autoritate” de la organizația către statele ce o compun, în sensul că apartenența unei țări la NATO descurajează alt stat sau grup de state să o atace cu mijloace militare.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Aderarea României la Uniunea Europeană - acest proces a conferit țării noastre calitatea de membru al unei organizații internaționale, interguvernamentale și supranaționale, care reprezintă o asocieră de state ce este susținută de trei piloni: cel comunitar (corespunzând celor trei comunități: Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană pentru Energie Atomică - EURATOM și Comunitatea Europeană pentru Cărbune și Oțel), cel de Politică Externă și de Securitate Comună (adică, cooperarea interguvernamentală în materie de afaceri externe și de securitate) și cel dedicat cooperării în domeniul Justiției și al Afacerilor Interne (adică, cooperarea polițienească și judiciară în materie penală). Competențele largite, caracterul supranațional al UE și soliditatea legăturilor pe care au creat-o între ele statele membre o distinge net de alte organizații internaționale. Ea este, prin unele aspecte, o confederație și, din alte puncte de vedere, are caracteristici de stat federal. De aceea, adesea, UE este percepută ca o entitate sui generis, ce formează o categorie unică, complet diferită de alte organizații internaționale. În realitate, Uniunea Europeană este o mare comunitate umană prosperă economic, un spațiu în care drepturile generale al omului și libertățile democratice sunt respectate, ceea ce face din ea un loc răvnit atât de alte state, cât mai ales de indivizi umani care vor să trăiască într-un mediu mai sigur și benefic pentru ei, sub toate aspectele. De aceea, frecvent sunt încercări ale unor persoane ce nu aparțin statelor membre ale UE de a pătrunde în acest teritoriu, atât pe căi legale, cât și ilegale. În plus, datorită posibilităților economice oferite, puterii mari de cumpărare a cetățenilor europeni, inclusiv organizații ce țin de crima organizată caută să-și extindă rețelele în spațiul administrat de UE. <p>Pe de altă parte, frontierele statelor membre ale UE cu alte țări ce nu aparțin acestui areal se confundă cu cele ale organizației</p> 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Însăși. Prin urmare, țările membre au o serie de obligații în ceea ce privește protecția frontierelor lor și ale Uniunii Europene împotriva riscurilor venite din exterior. Aderarea României la Uniunea Europeană presupune atât o serie de avantaje potențiale, ce vor răspunde, în bună măsură, așteptărilor populației, cât și obligații multiple - de la cele de natură normativă la cele de acceptare și implementare a valorilor democratice, de securizare a frontierelor sale. Practic, din 01 ianuarie 2007, frontiera estică a României este granița răsăriteană a Uniunii Europene.</p> <ul style="list-style-type: none"> • România este un contributor de securitate, în regiune și în lume. Calitatea de membru NATO și UE este o dovadă că România a aderat ferm la valorile europene și euro-atlantice, că și-a asumat, conștient și responsabil, un nou profil strategic, afirmându-se ca important furnizor de stabilitate regional și participant activ la dezvoltarea unor inițiative zonale. Profilul european și euro-atlantic al țării noastre inspiră încredere aliaților și partenerilor în privința contribuției sale la înăvrărea păcii și stabilității în zonă și în lume. Pe de altă parte, acest profil dobândit de România este rezultatul conducerii, coerenței și prestaței demersurilor sale, atât pe plan intern, cât și extern, ca partener responsabil, eficient și demn de încredere, capabil să genereze securitate în regiune. • Înfăptuirea unei reforme reale și profunde a sistemului securității naționale, la nivelul impus de standardele europene și euro-atlantice. În esență, această reformă se referă la: dezvoltarea unei capacități de apărare moderne, eficiente și credibile, consolidarea controlului civil asupra structurilor militare, activizarea participării la menținerea stabilității în zonele de conflict. Evoluțiile din Afganistan și Irak au oferit României prilejul de a-și dovedi potențialul și capacitatea de a contribui activ și eficient la promovarea valorilor și obiectivelor comunității occidentale în cadrul NATO. Adoptarea unei conduite proactive în politica externă și de securitate, materializată prin participarea la operațiuni și misiuni în diferite zone ale lumii, dar și în sfera inițiativelor și evoluțiilor conceptuale, a consacrat România ca un stat stabil social, politic și economic, guvernabil, în măsură să genereze securitate, și nu probleme pentru aliați. 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>România se manifestă ca pilon de stabilitate în Europa de Sud-Est. Disponibilitatea la dialog, transparența și cointeressarea statelor din zonă în extinderea colaborării regionale și abordarea problematicilor de interes în formate multilaterale sunt principalele atuuri ale României în promovarea încrederii, ca premisă pentru asigurarea în regiune a unui climat de securitate stabil. România își demonstrează valențele de factor de stabilitate în Europa de Sud-Est prin participarea activă la toate proiectele și organismele regionale și de securitate, cu accent pe implicarea semnificativă în inițiativele NATO, UE, ONU și OSCE care vizează acest areal. În ultimii ani, o atenție deosebită este acordată spațiului Mării Negre, unde se manifestă o gamă largă de amenințări la adresa securității, pentru că această regiune devine un culoar al terorismului, al drogurilor și traficului de ființe umane spre Uniunea Europeană. Practic, aceste amenințări privesc nu doar România, ci și NATO, statele membre ale UE și țările din regiune. În acest sens, inițiativele românești privind Marea Neagră sunt privite cu interes de statele regiunii, dar și de alți actori de importanță strategică ai lumii. De asemenea, România se implică constant și sistematic în acțiunile inițiate de statele din regiune în lupta împotriva terorismului și a criminalității. Astfel, ea a fost de acord cu instituționalizarea cooperării în lupta împotriva criminalității și terorismului, în Sud-Estul Europei.</p> <p>Statutul României, definit anterior, se materializează prin rolurile (aliat, partener, participant activ etc.) pe care aceasta și le asumă, în mod responsabil, activ și voluntar, atât în activitățile gestionate de Alianța Nord-Atlantică și de structuri ale Uniunii Europene, cât și în acțiuni ale altor organizații regionale și internaționale în care statul român este parte. În esență, rolurile asumate de țara noastră sunt caracterizate prin realism, responsabilitate și multidimensionalitate.</p> <p>Realismul este dat de implicarea țării noastre în acele programe, acțiuni și activități ale NATO, UE, ONU etc. ce vizează stabilitatea, pacea și securitatea în regiune și în lume, numai atunci când dispune de resursele umane, materiale și financiare ce-i permit atingerea obiectivelor stabilite. Responsabilitatea rezidă în atitudinea de asumare conștientă și voluntară a unor obligații menite să contribuie la menținerea păcii și stabilității în regiune și</p>		

NESECRET

CONFIRMAREA ORIGINALITĂȚII

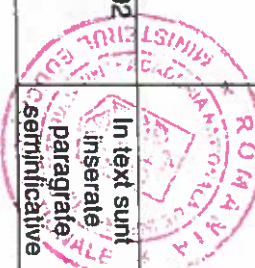
Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>în lume. Multidimensionalitatea este dată de ansamblul dimensiunilor specifice rolurilor pe care România și le asumă în domeniul responsabilităților sale de membru al Alianței Nord-Atlantice, al Uniunii Europene și al altor organizații regionale și internaționale în ceea ce privește securitatea și stabilitatea din zonă și din lume.</p> <p>În deplin consens cu statului său actual principalele expresii ale rolului îndeplinit de statul român în zonă sunt:</p> <ul style="list-style-type: none">• Umană: deținește ansamblul resurselor umane pe care România este în măsură să le folosească pentru a-și îndeplini integral, calitativ și eficace obligațiile asumate ca membru al NATO, UE și al altor organizații regionale și internaționale în materie de securitate, stabilitate și pace. Aici este vorba atât de existența forțelor umane necesare și suficiente țării noastre, în vederea achitării de responsabilitățile ce i revin în NATO, UE, etc, cât și de formarea, pregătirea, dezvoltarea acestora, în conformitate cu standardele europene și euro-atlantic. În acest sens, au fost adoptate măsuri adecvate, atât pentru formarea, pregătirea și dezvoltarea personalului militar și civil din armată, posibili participanți la misiuni în afara frontierelor naționale sub egida NATO, UE sau ONU, cât și a altor categorii de personal ce pot fi implicate activ în activități și acțiuni duse de organizațiile menționate, destinate asigurării stabilității, păcii și securității în regiune și lume. În plus, o parte dintre cei care sunt incluși în structuri militare participante sub egida NATO la misiuni în afara frontierelor naționale au urmat cursuri și stagii în străinătate, în instituții de învățământ, și nu numai din statele membre NATO și ale UE.• Organizatorică: include totalitatea schimbărilor structurale pe care România le-a întreprins și le va întreprinde în privința adoptării acelor forme de organizare a instituțiilor și grupurilor umane ce vor avea de îndeplinit sarcini specifice NATO și UE. Astfel, s-au întreprins măsuri adecvate de realizare a unei noi structuri organizatorice a Armatei României, dar și ale celorlalte instituții ale statului de drept cu competențe în domeniul securității și apărării. În prezent, Armata României, de exemplu, dispune de o structură organizatorică compatibilă cu cele existente în armatele statelor membre ale Alianței Nord-Atlantice și,		

NESECRET
15 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>bineînțeles, cu misiunile ce i se pot încredința în structuri militare ale NATO și ale UE. Această nouă organizare a instituțiilor cu atribuții în materie de securitate și apărare le-a făcut să dispună de flexibilitate, modularitate, suplețe și dinamism.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Materială: evidențiază capabilitatea României de a dispune de resursele materiale suficiente și necesare îndeplinirii cu succes și eficacitate a misiunilor asumate în calitate de membru al NATO și al UE. Alături de acestea, cât și ulterior integrării în Alianța Nord-Atlantică, România a adoptat măsuri adecvate de modernizare și înnoire a resurselor materiale din armată, mai ales, dar și din celelalte instituții cu competențe în materie de securitate și apărare, astfel ca structurile militare românești să fie interoperabile și compatibile cu cele ale celorlalte state din Alianță. Desigur, această dimensiune nu se referă doar la înzestrarea armatei cu tehnică de luptă, aparatură și armament moderne, ci privește și condițiile de viață și de muncă ale persoanelor ce activează în instituții cu atribuții în domeniul apărării și securității. Asigurarea unor condiții mai bune de viață și muncă se înscrie în direcția motivării superioare a personalului militar și civil ce acționează în structuri militare sau de altă natură, cu competențe privind securitatea și apărarea. • Militară: înfățișează aportul României, în plan militar, la activitățile specifice Alianței Nord-Atlantice și ale unor structuri ale UE, prin care, împreună cu aceste organizații, participă la soluționarea unor crize, conflicte sau acțiuni de luptă împotriva terorismului. • Normativă: pune în evidență starea actuală a reglementărilor prin acte normative (legi, hotărâri de guvern, regulamente, ordine, instrucțiuni, dispozițiuni) a vieții și activității din armată și celelalte instituții cu competențe în materie de securitate și apărare, România adoptând măsuri de armonizare a legislației românești cu cea similară din statele din Alianța Nord-Atlantică (desigur, în domeniile ce țin de resorțul organizației) și cu cea proprie Uniunii Europene. Un alt aspect ce ține de această dimensiune se referă la educarea cetățenilor români în cultura respectării prevederilor actelor normative ce reglementează viața și activitatea societății românești. În acest context, un accent deosebit se pune pe formarea culturii față de lege a persoanelor (militari și civili), care 		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andreiocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/</p>	<p>21 septembrie 2010</p>	<p>vor lucra în structuri NATO și ale UE, pe timpul îndeplinirii mandatului încredințat, în afara țării. Cunoașterea și respectarea prevederilor actelor normative se cer transformate, prin metode educative și nu numai, în obișnuințe ale tuturor cetățenilor țării.</p> <ul style="list-style-type: none">• Politică: oglindește interdependența politicilor naționale de securitate și apărare cu cele similare promovate de NATO, pe de o parte, și de Uniunea Europeană, pe de altă parte. Aceasta, prin indicatorii săi specifici, evidențiază legăturile strânse între demersurile politice ale țării noastre în direcția prezervării intereselor naționale și apartenența la cele două organizații.• Psihosocială: pune în evidență interacțiunea dintre tradițiile, mentalitățile, obiceiurile, climatul și coeziunea socială din România și fenomenele similare din NATO și UE. Din contactul acestor fenomene și procese psihosociale rezultă o armonizare a lor, o acceptare reciprocă și o influențare benefică îndeplinirii optime de către România a rolului asumat în cele două organizații.• Culturală: reflectă rezultatul procesului de integrare a culturii românești în dialogul multietnic al culturilor europene cu vechi tradiții și cu influențe profunde în cultura lumii. Evident că se va produce un schimb de produse culturale între societatea românească și celelalte țări membre ale Uniunii Europene, toate din perspectiva dezvoltării valorilor democratice unanim recunoscute de comunitatea mondială.• Științifică: înfățișează procesul de integrare a activității științifice românești, din toate domeniile, inclusiv din cel al învățământului superior, atât cu activitatea științifică existentă în statele membre ale Uniunii Europene, cât și cu cea dezvoltată de organismele abilitate ale Uniunii, ca entitate. Aceste expresii ale rolurilor asumate de România, se cer văzute ca fiind interdependente, iar rezultatul lor o constituie conduita instituțiilor statului de drept și comportamentul cetățenilor români, în spiritul valorilor democratice promovate și susținute de cele două organizații internaționale. <p>CAPITOLUL 4 DINAMICA RISCURILOR ȘI AMENINȚĂRILOR LA ADRESA SECURITĂȚII ÎN ZONA FRONTIEREI DE EST A NATO ȘI UE p. 97-100</p>	<p>592</p>	<p>In text sunt inserate paragrafe semnificative</p>

NESECRET

17 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>4.1.1. Terorismul internațional</p> <p>Strategia de Securitate a UE pune terorismul pe primul plan în ordinea amenințărilor la adresa statelor Uniunii, menționând că „Europa reprezintă atât o țintă, cât și o bază pentru astfel de acte de terorism; țările europene constituie ținte și au fost atacate /.../ este, prin urmare, indispensabilă o acțiune europeană comună”. Documentul în cauză arată că „punând împreună aceste elemente diferite – terorismul asociat cu violența maximă, posibilitatea de procurare a armelor de distrugere în masă, criminalitatea organizată, slăbirea sistemului de stat și forțele armate private – ne dăm seama că ne putem confrunta într-adevăr cu o amenințare radicală”. De menționat este faptul că Uniunea Europeană nu are competențe supra-naționale în combaterea terorismului, instituțiile UE elaborând strategii comune de acțiune a căror aplicare este de competența instituțiilor naționale abilitate din statele membre. Totuși, prin stabilirea unor standarde comune, UE îngreunează desființarea activităților terorștilor în regiunile cu o legislație permisivă, grupările și indivizii nominalizați pe lista oficială a UE confruntându-se cu acuzații penale similare în toate statele membre ale Uniunii Europene.</p> <p>Terorismul internațional structurat în rețele transfrontaliere reprezintă cea mai gravă amenințare la adresa vieții și libertății oamenilor, a democrației și altor valori fundamentale pe care se întemeiază comunitatea democratică a statelor euroatlantice. Rețelele teroriste internaționale au dobândit acces la tehnologia modernă și se folosesc de transferuri bancare și mijloace de comunicare rapide, de infrastructura și asistența oferite de organizații extremiste, de suportul criminalității transfrontaliere ori de sprijinul regimurilor corupte sau incapabile să guverneze democratic. Ele provoacă pierderi masive de vieți omenești și de bunuri sau valori, în timp ce, datorită accesului posibil la armele de distrugere în masă, consecințele acțiunilor lor pot deveni devastatoare. Caracterul deschis al societăților democratice moderne, precum și modul complex și contradictoriu în care se manifestă diferite procese ale globalizării accentuează vulnerabilitatea tuturor statelor față de această infracțiune extrem de gravă atât a fiecărui stat în parte, cât și a comunității internaționale în ansamblu.</p>		din aceasta sursă, fără citare și menționare la bibliografie.

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/21/p-orientiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/</p>	<p>21 septembrie 2010</p>	<p>Prin Declarația Consiliului European privind combaterea terorismului, din 25 martie 2004, s-au dat asigurări că statele membre ale Uniunii Europene vor acționa împreună, în spirit de solidaritate, în situația în care unul dintre ele va fi victima unui atac terorist, mobilizându-se toate instrumentele aliate la dispoziție, inclusiv mijloace militare. Evenimentele din 11 martie 2004 din Madrid-Spania, unde s-a produs unul dintre cele mai grave atentate teroriste din istoria UE, au evidențiat multe slăbiciuni ale lupta împotriva terorismului, între care incapacitatea de a coordona lupta împotriva terorismului, frontiere vulnerabile, un control inadecvat al imigrației, alături de o insuficiență supraveghere internă a fenomenului terorist. S-a decis crearea a două noi structuri de cooperare: un coordonator pentru activitatea Consiliului și o "unitate de informații" însărcinată cu gestionarea tuturor aspectelor legate de terorism.</p> <p>Lupta împotriva terorismului a fost continuată prin lucrările Consiliului European din 4-5 noiembrie 2004, când a fost adoptat Programul de la Haga, care cuprinde o listă cu zece priorități ale Uniunii în scopul întăririi spațiului de libertate, securitate și justiție în următorii ani. Programul de la Haga reprezintă un răspuns global și indispensabil în lupta efectivă împotriva terorismului.</p> <p>Comisia Europeană a pus accentul pe prevenirea terorismului și pe schimbul de informații. Ea susține statele membre în lupta împotriva terorismului, concentrându-se asupra aspectelor privind recrutarea și finanțarea terorismului, prevenirea, analiza de risc, protecția infrastructurii și gestionarea crizelor. Au urmat însă atacurile din capitala Marii Britanii, Londra, din iulie 2005, atacuri care au avut efectul scontat: intimidare, teamă, neîncredere. Astfel, Uniunea Europeană și-a reconfirmat angajamentul în lupta împotriva terorismului în scopul consolidării securității interne și sprijinului acordat partenerilor internaționali în această luptă la scară globală.</p> <p>CAPITOLUL 4 DINAMICA RISCURILOR ȘI AMENINȚĂRILOR LA ADRESA SECURITĂȚII ÎN ZONA FRONTIEREI DE EST A NATO ȘI UE p. 117-121 4.1.2. Conflictele regionale înghețate din spațiul ex-sovietic</p>	<p>902</p>	<p>In text sunt inserate paragrafe semnificative din-aceasta</p>

NESECRET
19 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

[Handwritten signature]

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nomenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Conflictele regionale au puternice implicații pentru pacea și securitatea regională și europeană. Produs al dezmembrării, mai mult sau mai puțin violente, a unor state multinaționale din zonă, aceste conflicte interetnice sau religioase au un puternic substrat politic și reprezintă o amenințare gravă la adresa securității regionale, chiar dacă, în urma unor importante eforturi ale comunității internaționale, majoritatea acestora sunt ținute sub control. Prin numărul lor mare, aceste conflicte -- alături de alte stări tenșionate, mișcări separatiste, dispute teritoriale și situații de instabilitate prezente în proximitatea României -- generează incertitudine, determină irosirea resurselor și perpetuează sărăcia. Ele alimentează, de asemenea, alte forme de violență și criminalitate și favorizează terorismul . Dacă am desena un cerc cu raza de 1600 km și centrul în Ankara, acesta ar conține atât răscrucea drumurilor emisferei estice, cât și veșnicul centru de criză politică, de la Imperiul Roman până în prezent. De-a lungul secolilor, fiecare centimetru al acestei zone a reprezentat un conflict; imperii au fost create și distruse în această zonă; nici o putere globală nu poate exista dacă nu își definește politica în emisfera estică. Dificilia și mărunta geopolitică regională face ca străinii să considere că e mai bine să ocolească zona, dar acest lucru este imposibil de fapt. Europa nu este sigură fără zonă sigură în Balcani .</p> <p>Starea de îngheț a conflictelor din Transnistria, Abhazia și Osetia de Sud, din Nagorno – Karabah, etc., pare a se fi extins după 11 septembrie 2001 și, mai ales, după Irak, când se remarcă o poziție mai reținută în a cere reglementarea conflictelor, chiar dacă interesele principalilor factori euro-atlanțici legate de regiunea Marea Neagră –Caucazul de Sud au crescut. Și explicația, după cum argumentează și Vladimir Socol , este una singură - se evită afectarea relațiilor cu Federația Rusă. Și, am adăuga noi, se construiește o bază pentru dimensiunea eurasiatică de mâine a securității globale.</p> <p>Totuși, soluționarea acestor conflicte trebuie să devină o prioritate europeană și euro-atlanțică, întrucât de confluența acestui spațiu eurasiatic, unde se găsesc o mare parte dintre resursele energetice ale Planetei, depinde, în mod hotărâtor, configurația mediului de securitate al viitorului. Uniunea Europeană, fără</p>		<p>sursă, fără citare și menționare la bibliografie.</p>

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>responsabilități militare pe linia menținerii păcii în zonă, NATO și Statele Unite trebuie să materializeze inițiativele de transformare a managementului și de soluționare a conflictelor în zona Mării Negre – Caucazul de Sud”.</p> <p>Cu atât mai mult cu cât preluarea conducerii acestor operații și soluționarea acestor conflicte necesită, în opinia specialiștilor, resurse și riscuri incomparabil mai mici decât cele implicate în Afganistan, Irak sau Balcani, iar UE a realizat deja un pas esențial: includerea Caucazului de Sud – Armenia, Azerbaidjan și Georgia – în Politica Europeană de Vecinătate.</p> <p>a) Transnistria</p> <p>Stărușii Războiului Rece și destrămarea URSS, au generat procese politice care au dus la proclamarea independenței Republicii Moldova (27 august 1991) dar, în același timp, au alimentat și au provocat separatismul din partea de est a țării, în septembrie 1990 fiind proclamată independența Transnistriei.</p> <p>Practic, pe teritoriul Republicii Moldova există și funcționează o entitate administrativ-teritorială ce are prerogativele specifice unui stat: monedă, armată, instituții. Este drept, această autoproclamată republică nu este recunoscută de comunitatea internațională, dar această situație nu o împiedică să desfășoare o intensă activitate economică și nu numai.</p> <p>Existența sa constituie temeiul conflictului înghețat din imediata vecinătate a frontierei UE. Acest conflict este periculos, atât prin prezența sa, cât și prin activitățile ilicite pe care diverse grupuri umane (politice, sociale, ale crimei organizate) din acest teritoriu le desfășoară (spălare de bani, trafic de armament, de droguri, de ființe umane) și care se extind în spațiul Uniunii Europene.</p> <p>Pe toată durata războiului din Transnistria, mișcarea separatistă a fost susținută financiar, logistic și militar de Moscova. În timpul desfășurării ostilităților militare între forțele separatiste și cele moldovenești, prin decretul semnat la 01 aprilie 1992, Armata a XIV-a, reprezentând fostele trupe ale Grupului de Armate Sud-Vest al URSS, trecea în subordinea directă a Ministerului Rus al Apărării. Armata a XIV-a, se regrupase în anumite zone din Transnistria, (Râbnjița, Tiraspol și Tighina), fără ca autoritățile de la Chișinău să fie anunțate; crearea trupelor paramilitare fiind anterioară anului 1989, ca parte din planul de dezmembrare a</p>		

NESECRET

21 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/p-orientale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010	<p>Moldovei.</p> <p>Pacea nu s-a negociat între beligeranți, ci prin intermediul trimișilor speciali ai Federației Ruse (mai exact ai ex-președintelui Boris Elțin), Moscova arogându-și poziția de mediator în conflictul transnistrean, poziție concretizată prin solicitarea făcută Republicii Moldova de a accepta statutul special al regiunii separatiste drept condiție prealabilă pentru retragerea Armatei a XIV-a.</p> <p>Comportamentul diplomației ruse pe parcursul întregii perioade post – conflict a scos în evidență măsura implicării Federației Rusiei în menținerea controlului la Tiraspol. Este vorba despre controlul nedecarat asupra unui stat membru al comunității internaționale fără ca măcar să fie suportate cheltuielile sau asumate responsabilitățile ce decurg din ocupația, conducerea și gestionarea administrativă a unui teritoriu. Mai mult decât atât, la 17 noiembrie 1995, Duma de Stat a Federației Ruse a declarat Transnistria zonă de interes special a Rusiei, intervenția Moscovei în regiune fiind justificată prin apărarea drepturilor rușilor și rusofoilor de pretutindeni.</p> <p>Războiul, deși nu a fost declarat niciodată, continuă fără confruntări directe, fiind depășite etapele războiului clasic și devenind unul dintre conflictele înghețate, recunoscute în zonă, alături de conflictele din regiunile separatiste din Georgia (Abhazia și Osetia de Sud) și din Azerbaidjan (Nagorno-Karabah), conflicte care au intrat, aproape concomitent, în efervescență, încurajate de succesul modelului Kosovo; în fapt, liderii transnistreni au declarat în numeroase rânduri că sunt încurajați de modelul Kosovo.</p> <p>CAPITOLUL 4 DINAMICA RISCURILOR ȘI AMENINȚĂRILOR LA ADRESA SECURITĂȚII ÎN ZONA FRONTIEREI DE EST A NATO ȘI UE p. 126-129 b) Georgia</p> <p>Între 7 și 12 august 2008, Georgia s-a aflat într- un război deschis cu Rusia. Războiul de cinci zile din Georgia a început prin ciocniri de mică anvergură între forțele guvernamentale georgiene și milițiile sud-osetine, cu câteva zile înainte de noaptea de 6-7 august 2008, când președintele Mihail Saakașvili a ordonat</p>	946	In text sunt inserate paragrafe semnificative din aceasta sursă, fără citare și menționare la bibliografie.

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>armatei să reinstaureze ordinea în provincia separatistă Osetia de Sud. Autoritățile de la Tbilisi au ales varianta atacului-fulger asupra Osetiei de Sud, pentru că percepția era că o operațiune militară ar avea șanse mai mari de a primi suport din partea populației.</p> <p>Teoretic armata georgiană deține o capacitate modernă de acțiune într-un teatru de operații, dar nu a putut opune rezistență trupelor unei foste superputeri și actuale puteri regionale în plină ascensiune.</p> <p>Forțele speciale americane și, mai apoi, pușcașii marini au antrenat, în ultimii 5-6 ani, mai multe unități georgiene conform standardelor NATO. Militarii americani au ținut cursuri teoretice pentru ofițeri, bazate pe experiența războaielor recente și i-au învățat pe georgieni tactici individuale și pentru unitățile mici, colaborarea între forțele aeriene și infanterie, tactici de surprindere a inamicului și obținerea de informații despre acesta, probleme de logistică.</p> <p>Armata Statelor Unite a asigurat instruirea în tehnici de luptă a unui număr de 80 de comandouri ale forțelor speciale georgiene cu doar câteva luni înainte de atacul Georgiei asupra Osetiei de Sud, din august 2008.</p> <p>Se estimează că, în total, pe linia programelor americane de pregătire a cadrelor, s-a asigurat instruirea a peste 8.000 de militari georgieni. De asemenea, SUA au acordat Georgiei, în cadrul programului „Acordarea de ajutor militar pentru nevoi militare statelor străine”, credite nerambursabile în valoare de 40,6 milioane de dolari.</p> <p>Potrivit analiștilor, Serviciul Federal de Securitate din Rusia (FSB) a avut o mare influență asupra operațiunilor militare ale Rusiei în Georgia. Se presupune că FSB a derulat activități intense în teritoriu și a avut un rol important în planificarea strategică a campaniei militare. Sursele „Stratfor” de la Moscova au indicat faptul că acest rol a fost decisiv în succesul Moscovei. Modul în care Rusia a consiliat și sprijinit forțele din Thinvali, înainte de declanșarea contraofensivelor către Gori și din Abhazia către Senaki, a sugerat determinarea și coordonarea unei părți a comandanților din teritoriu - comandanții au fost fie influențați, fie direcționați de personalul FSB, potrivit unei surse citate de</p>		

NESECRET

23 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>„Strator”.</p> <p>O analiză a contextului în care s-au desfășurat operațiunile militare din Georgia ne conduce la următoarele concluzii:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rusia a dovedit că are o armată capabilă să conducă cu succes operațiuni, fapt de care numeroși occidentali se îndoiau în urmă cu câțiva ani, iar odată cu achiziția celor patru supernave franceze din clasa Mistral, începând cu 2010, capacitățile sale militare vor spori considerabil; • Rusia, stat aliat în afara ariei de acoperire a structurilor de securitate euroatlantice, a arătat că poate afecta pe termen mediu capacități militare dotate și antrenate de consilierii americani; • SUA și NATO nu s-au aflat și nu s-au putut poziționa în situația de a interveni direct, din punct de vedere militar, în derularea conflictului; • experienții sunt de părere că acest tip de conflict este, în același timp, un test pentru structurile de securitate euroatlantice și o demonstrație militară a Rusiei în fața fostelor republici sovietice, inclusiv a Ucrainei, a întregului Caucaz și a Asiei Centrale. Mai mult, acest avertisment poate fi extins și la nivelul noii Europe, în special pentru statele pe teritoriile cărora se vor desfășura elemente ale scutului antirachetă american, dar și pentru cele trei state ballice; • pentru prima oară în 19 ani, Rusia și-a mărit „teritoriul” prin preluarea sub protecție nemijlocită a provinciilor separatiste Osetia de Sud și Abhazia. În prezent, după conflictul din august 2008, aici staționează aproximativ 7600 de militari și, așa cum am menționat, Rusia a adoptat în cursul lunii martie 2010 decizia construirii unei baze militare în Osetia în viitorul apropiat; • Georgia pierde perspectiva apropiată de aderare la NATO și a pierdut, pe termen lung, controlul asupra teritoriilor separatiste. <p>Rusia a exclus medierea, ministrul rus de externe, Serghei Lavrov, apreciind drept inutilă orice mediere „a OSCE sau a altcuiva” în reglementarea crizei survenite între Georgia și Rusia. Repercusiunile acestui conflict de scurtă durată, aparent doar cu caracter regional, vor fi foarte importante.</p> <p>Politica de extindere către est a Alianței nord-atlantice va cunoaște o stagnare în cazul în care hegemonia Rusiei va fi</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/</p>	<p>21 septembrie 2010</p>	<p>recunoscută, pe cale pașnică sau nu, de către statele din fostul bloc sovietic.</p> <p>Statele occidentale și, mai ales, Statele Unite se văd obligate să se confrunte cu o Rusie cu mari ambiții și capacități și se vor afla în situația de a alege calea relațiilor amicale întrerupte de momente de tensiune sau de a adopta un comportament mai decis pentru a combate agresiva politică a Rusiei.</p> <p>Controlul militar sau politic exercitat de Rusia în regiunea caucaziană înseamnă o problemă pentru aprovizionarea cu energie a Europei, mai ales că Rusia nu intenționează să ratifice Carta Energetică, adoptată în 1991 de 51 de state pentru facilitarea cooperării în domeniul energetic între țări din Europa și fosta URSS, conform declarațiilor președintelui Dmitri Medvedev făcute la data de 22.05.2009 cu prilejul Summit-ului UE – Rusia din Habarovsk. Într-un astfel de scenariu, Europa se va afla într-o situație de dependență față de livrările rusești de petrol și gaze, ceea ce va determina momente de criză, ca cele din ianuarie 2006 și ianuarie 2009, nefiind excluse nici în perspectivă, conform estimărilor președintelui rus exprimate în același context, care avea „dubii în ceea ce privește capacitatea de plată a Ucrainei”.</p> <p>Așa stând lucrurile, cert rămâne, în orice caz și faptul că relațiile bilaterale SUA – Rusia, prin dialogul Obama – Medvedev și la diverse niveluri interioare, înregistrează fluctuații semnificative determinate de interesele fiecărei capitale.</p> <p>CAPITOLUL 4 DINAMICA RISCURILOR ȘI AMENINȚĂRILOR LA ADRESA SECURITĂȚII ÎN ZONA FRONTIEREI DE EST A NATO ȘI UE p. 132-136</p> <p>4.1.3. Criminalitatea transnațională organizată</p> <p>Conform Strategiei de securitate națională a României, criminalitatea transnațională organizată reprezintă o formă de infracționalitate foarte gravă, care a dobândit capacitatea de a influența politica statelor și activitatea instituțiilor democratice. Ea constituie atât o expresie a proliferării unor fenomene negative ce se amplifică în condițiile globalizării, cât și o consecință directă a gestionării ineficiente a transformărilor politice, economice și sociale radicale care s-au produs în Europa centrală, de est și de</p>	<p>1031</p>	<p>In text sunt inserate paragrafe semnificative din aceasta sursă, fără menționare la bibliografie. Sursa citată este referată autorului respectiv.</p>

NESECRET

25 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>sud-est, după prăbușirea regimurilor comuniste. Astfel, spațiul de interes strategic în care se află România a devenit o veritabilă sursă, zonă de tranziție și destinație a unor activități infracționale grave ce constau mai ales în trafic ilegal de armament, muniții și explozivi, trafic de stupeficante, migrație ilegală și trafic de ființe umane, trafic de produse contrafăcute, activități de spălare a banilor sau alte forme de criminalitate economico-financiară .</p> <p>Astfel de activități sunt favorizate și de existența conflictelor locale care, prin natura și amploarea lor, pot favoriza terorismul și proliferarea armelor de distrugere în masă și pot contribui la perpetuarea regimurilor separatiste.</p> <p>În ultimii ani s-a putut observa pe frontiera de est a României, cum iau amploare acțiunile din sfera criminalității transnaționale organizate, acțiuni îndreptate atât împotriva persoanelor fizice, cât și împotriva patrimoniului public sau privat. Intervențiile organelor specializate de prevenire și combatere a criminalității sunt deosebit de greu de realizat, deoarece organizațiile criminale sunt alcătuite din oameni care dispun de mari sume de bani și de relații în multe sferes ale societăților din mai multe state și recurg deseori la intimidare, șantaj și corupție. Crima organizată se implică în toate tipurile de tranzacții sau trafic, legale sau ilegale, cu condiția să fie profitabile și să ofere posibilitatea reinvestirii banilor câștigați astfel pe căi legale.</p> <p>Grupurile aparținând crimei organizate internaționale dispun de tehnici moderne de comunicație și informatică pe care le utilizează în mod curent și manifestă preocupări în vederea infiltrării în statele cu o democrație incipientă sau fragilă fie în scopul spălării veniturilor ilicite și transformarea lor în bani legali, fie pentru obținerea de bunuri pe care să le folosească ulterior în activitatea lor infracțională.</p> <p>Criminalitatea transnațională organizată reprezintă o amenințare globală, în evoluție, manifestându-se și la frontiera de est a României, unde prezintă următoarele caracteristici:</p> <ul style="list-style-type: none"> • adaptarea permanentă a specificului operațional al rețelelor de migrație ilegală, în direcția eludării măsurilor de control adoptate de statele europene, prin diversificarea metodelor uzitate, prin perfecționarea organizării interne, precum și prin conspirarea și disimularea acțiunilor derulate; 		<p>Riscuri și amenințări la frontiera de est a NATO și UE, cap. 2.1. (p. 133, nota 95)</p>

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. curente	Observații
		<ul style="list-style-type: none">• diversificarea formelor de valorificare a produselor, valorilor și a avantajelor rezultate din săvârșirea unor infracțiuni, în scopul ascunderii surselor veniturilor ilicite și amplificarea lor, cum ar fi jocurile de noroc, rețeaua cazinourilor, intensificarea traficului ilicit cu obiecte de artă și din patrimoniul cultural național și altele asemenea;• extinderea fenomenului de conexare a infracțiunilor aducătoare de mari venituri cu alte infracțiuni violente, cu amploare și consecințe grave în rândul populației, cum ar fi acțiuni teroriste, destabilizatoare, în vederea asigurării finanțării acestora;• scăderea numărului de infracțiuni comise cu violență și creșterea ponderii infracțiunilor a căror săvârșire presupune organizare, pregătire minuțioasă și dotări tehnice de vârf;• extinderea paletei infracționale și în domeniul tehnologiei informației (IT), prin accesarea frauduloasă și neautorizată a bazelor de date ale unor instituții publice, în vederea exploatării informațiilor astfel obținute;• schimbarea permanentă a rutelor utilizate și a mărfurilor sau produselor traficate la cerințele pieței, prin valorificarea „oportunităților” oferite de aceasta, în ambele sensuri, dinspre est/sud spre vest (heroina, cocaina) și invers (drogurile sintetice), România devenind, dintr-o țară de tranzit a stupefianțelor, o piață de consum;• diversificarea mijloacelor și a modalităților de sustragere de la controlul legal și de specialitate al trecerilor peste frontieră a produselor periculoase, a mărfurilor contrafăcute, subevaluate sau nedecarate, a speciilor periclitate de fauna și flora sălbatică, a materialului lemnos și a celui genetic forestier;• amploarea fenomenului de trafic cu produse puternic accizate;• implicarea rețelilor de crimă organizată în traficul ilegal cu valută și alte instrumente de plată la purtător, cum sunt cardurile bancare, cecurile de călătorie, ordine de plată și altele asemenea;• specularea abilită a legislației și atragerea, prin cointeresele materială și financiară, a unor persoane cu funcții de decizie din instituții cu atribuții în lupta împotriva fraudelor vamale și a corupției pentru asigurarea protecției operațiunilor ilegale desfășurate;• transformarea României dintr-o sursă de forță de muncă la		

NESECRET

27 / 44

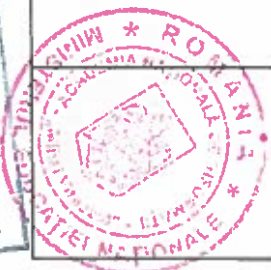
CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>negru într-un consumator pentru cetățeni ai unor state din Asia, Africa și chiar din Europa, ceea ce determină mutații în volumul, sensul și în destinația migrației ilegale, precum și ale infracțiunilor conexe.</p> <p>Poziția geostrategică a României a determinat grupările internaționale de crimă organizată să includă țara noastră pe lista țărilor de tranzit, dar și de destinație, pentru o mare parte din paleta criminalității transnaționale organizate, organele specializate ale statului fiind puse în situația de a se confrunta cu o problematică vastă a faptelor ilicite care afectează securitatea statului.</p> <p>Printre acestea, cele mai importante componente ale criminalității transnaționale organizate întâlnite în activitatea organelor cu atribuții la frontiera de est a României sunt migrația ilegală organizată, traficul de arme, traficul de persoane, contrabanda de autovehicule furate, traficul cu bunuri piratate sau contrafăcute și traficul de droguri.</p> <p>Situarea țării noastre pe cele două axe principale ale migrației mondiale (est-vest și sud-nord), insecuritatea frontierelor, criza economică, economia subterană, și corupția reprezintă principalii factori favorizanți ai dezvoltării migrației ilegale organizate (anexa 2).</p> <p>În ultimii ani, la frontiera de est a României s-au înregistrat creșteri ale traficului de persoane și mijloace de transport, odată cu acestea crescând și numărul de treceri ilegale, fapt ce arată că pentru România migrația ilegală organizată a îmbrăcat caracteristici de fenomen, fapt ce a determinat autoritățile române să adopte o Strategie Națională privind Imigrația pentru perioada 2007-2010 (anexa 3).</p> <p>Dacă inițial migrația ilegală a avut drept coordonată principală dorința oamenilor aflați în zone de conflict sau în țări sărace de a ajunge în spațiul Schengen, departe de războaie și unde nivelul de trai este mai ridicat, ulterior această dorință a început să se interfezeze cu obiective ale criminalității transnaționale organizate. Treptat migrația ilegală a devenit o afacere profitabilă pentru grupările organizate, care dincolo de câștigurile materiale imediate urmăresc și crearea unor rețele de executanți pentru</p>		

NESECRET

SECRET
CU
OBLIGATIE

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nermenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andreiavocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/</p>	<p>21 septembrie 2010</p>	<p>celelalte componente ale criminalității transnaționale organizate.</p> <p>CAPITOLUL 4 DINAMICA RISCURILOR ȘI AMENINȚĂRILOR LA ADRESA SECURITĂȚII ÎN ZONA FRONTIEREI DE EST A NATO ȘI UE p. 163-165</p> <p>4.1.4. Proliferarea armelor de distrugere în masă (ADM) Proliferarea armelor de distrugere în masă: nucleare, chimice, biologice și radiologice constituie o amenințare deosebit de gravă sub raportul potențialului de distrugere, în condițiile în care accesul la astfel de mijloace devine tot mai ușor, iar tentația dobândirii și folosirii lor sporește amenințător. Concomitent, scad garanțiile de comportament responsabil al autorităților care intră în posesia lor, îndeosebi în cazul regimurilor animate de ideologii politice sau religioase extremiste. Se apreciază că, numărul rachetelor de croazieră și al celor balistice cu rază lungă de acțiune în teatrul operațiunilor militare va crește semnificativ, în special în Orientul Mijlociu. Această dinamică are capacitatea de a schimba fundamental echilibrul de forțe în teatrul de acțiuni militare, caracterul războiului și conflictul regional.</p> <p>Pentru statele NATO și UE problema neproliferații armelor de distrugere în masă și prevenirea folosirii acestora de către grupările teroriste sunt deosebit de importante și se află menționate pe agendele de lucru ale majorității guvernelor lumii. De altfel, în Strategia Națională de Securitate a Statelor Unite ale Americii se consideră că "nu există amenințare mai mare decât un atac terorist cu arme de distrugere în masă".</p> <p>Complementar eforturilor întreprinse de Uniunea Europeană, la 12 decembrie 2003, a fost adoptată Strategia UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă, care prevede o hartă completă pentru activitățile prezente și viitoare în lupta împotriva proliferării armelor de distrugere în masă, probabil cel mai dezvoltat punct de pe agenda politică a Strategiei Europene de Securitate.</p> <p>Organismul de referință în ceea ce privește neproliferația armelor chimice este Organizația pentru Interzicerea Armelor Chimice (OIAC), organizație internațională interguvernamentală înființată prin prevederile Convenției pentru interzicerea armelor chimice (CWC) (29 aprilie 1997) și răspunde de implementarea</p>	<p>792</p>	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din aceeași sursă, fără citare și menționare la bibliografie.</p>

NESECRET
29 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL
205

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>standardelor legale internaționale de dezarmare și neproliferaare chimică în cele 171 de state-părți.</p> <p>În luna septembrie 2004, Consiliul Director al A.I.E.A. a adoptat Planul de Securitate Nucleară pe perioada 2005-2009. Scopul planului a fost acela de a acorda asistență țărilor pentru întărirea protecției fizice a materialelor nucleare și a uzinelor de prelucrare, prin detectarea traficului ilegal cu substanțe nucleare peste granițe și îmbunătățirea controlului surselor radioactive.</p> <p>Amenințarea cu întrebunțarea armelor de distrugere în masă ar trebui să fie sursa unei îngrijorări mult mai mare decât se întâmplă în prezent, deoarece acest gen de atac se bazează pe următoarele :</p> <ul style="list-style-type: none"> • sunt mai ieftine decât proiectarea și producerea de rachete balistice; • pot fi pregătite și puse în aplicare în secret; sursa armelor poate fi mascată într-o încercare de a se evita o ripostă din direcția părții atacate; • sunt mai eficiente decât rachetele balistice care au fost supuse unor programe riguroase de testare și validare; • sunt mai eficiente în răspândirea agenților biologici; • evită sistemele de apărare împotriva rachetelor. <p>Atunci când se vorbește de amenințarea armelor de distrugere în masă trebuie cunoscut faptul că la nivel mondial există o preocupare constantă și intensă pentru distrugerea stocurilor și interzicerea fabricării unor asemenea arme, eforturi materializate prin Convenții de interzicere a folosirii și fabricării de arme nucleare, chimice și biologice (Convenția Armelor Chimice – ianuarie 1993 – 131 țări semnatare; Convenția de interzicere a Armelor Biologice și Toxinelor – 1972 – peste 100 de țări semnatare; Protocolul de la Geneva privind controlul agenților chimici și biologici de luptă – 1925 – peste 100 de țări semnatare).</p> <p>La ora actuală, aceste Convenții au fost semnate de majoritatea statelor lumii. Mai mult, țările posesoare de asemenea arme fac tot posibilul pentru descurajarea celorlalte țări privind producerea sau cercetarea în domeniul acestor tehnologii.</p> <p>Riscul unor represalii în masă împotriva țărilor de origine sau furnizoare de grupuri teroriste și care sunt suspecte de deținere a unor capacități de producție chimice sau biologice, prezintă un</p>		

NESECRET

CONFIRMARE CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/p-orientiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-r-a-t-o-si-u-e/</p>	<p>21 septembrie 2010</p>	<p>efect moderat față de mai multe țări cum ar fi Coreea de Nord, Iran, Libia, Siria etc. , nominalizate în Doctrina de Apărare a S.U.A. ca făcând parte din "Axa răului". Tehnologia cu dublă utilizare cu aplicație pentru ADM este destul de accesibilă pe piață. Materialele fisionabile, adesea la un nivel adecvat pentru utilizarea în arme, au fost traficate, conform rapoartelor publice, din fostele state sovietice. Aparent, și precursorii chimici sunt accesibili, de asemenea, pe scară largă. Sub presiune economică, nevoia de vânzări externe profitabile reprezintă o puternică atracție a entităților furnizoare, în special în cazul produselor și tehnologiilor cu dublă utilizare. Un control al exporturilor necorespunzător efectuat în unele țări, cum ar fi Rusia și China, încurajează această tendință. Mai mult, unele state "recipiente" de tehnologii pentru ADM și rachete, îndeosebi state mature cu programe sponsorizate, au început să furnizeze tehnologie și expertiză altor proliferatori. Asemenea "proliferatori secundari" cum sunt India, Iran, Coreea de Nord și Pakistan nu sunt membri ai regimurilor de control ca NSG (Grupul Furnizorilor Nucleari), AG (Grupul Australiei) și MTCR (Regimul de Control al Tehnologiilor pentru Rachete) și nu aderă la acestea, pentru evitarea constângerii exporturilor lor.</p> <p>CAPITOLUL 4 DINAMICA RISCURILOR ȘI AMENINȚĂRILOR LA ADRESA SECURITĂȚII ÎN ZONA FRONTIEREI DE EST A NATO ȘI UE p. 169-171</p> <p>4.2. Responsabilități ale României, pe frontiera de est, privind riscurile și amenințările de securitate la adresa UE Intrarea României în rândul statelor membre ale UE, în ianuarie 2007, printr-o altă umbră imediată, implică și asumarea unor responsabilități în ceea ce privește diminuarea și/sau eliminarea efectelor pe care le pot genera riscurile și amenințările din spațiul aliat în vecinătatea frontierei sale estice. O primă obligație constă în securizarea frontierei sale răsăritene. Aceasta atât sub aspectul unei organizări instituționale adecvate scopului, cât și al utilizării unei aparaturi moderne de monitorizare și supraveghere a frontierei. Eforturile pentru securizarea frontierei sunt canalizate în următoarele direcții: armonizarea</p>	<p>815</p>	<p>In text sunt inserate paragrafe semnificative din aceasta sursă, fără citare și menționare la bibliografie. Spre exemplu, sursa citată este referatul autorului, respectiv Riscuri și</p>

NESECRET
31 / 44

CONFIRMARE CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>procedurilor de lucru, îmbunătățirea cooperării la frontieră între toate autoritățile naționale și între reprezentanții aceleiași autorități din România și țările spațiului ex-sovietic, precum și îmbunătățirea schimburilor de informații între serviciile relevante ale acestor țări, într-un cadru bine definit și sistematic.</p> <p>Analiza principalelor componente ale criminalității transnaționale organizate indică faptul că frontiera estică a României, în viitorul apropiat și a spațiului Schengen, a devenit foarte atractivă pentru principalele rețele ce activează în această regiune, fiind necesare măsuri suplimentare pentru asigurarea medului intern de securitate.</p> <p>Securizarea graniței externe a Uniunii, care coincide cu frontiera dintre un stat membru și un stat ne-membru al Uniunii, așa cum am mai spus, intră atât în competențele UE, cât mai ales în cele ale statului "de graniță".</p> <p>În cazul României, a cărei frontieră estică și nordică reprezintă granița Uniunii, securizarea acestor linii este asigurată atât prin Agenția Europeană pentru Managementul Cooperării Operaționale la Granițele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (Frontex), dar și prin eforturi naționale susținute cu ajutorul Uniunii.</p> <p>În domeniul controlului la frontieră, România a beneficiat de sprijin din partea Uniunii Europene, prin programul PHARE. După ce România a devenit stat membru, asistența comunitară financiară în scopul întăririi controlului la frontieră și al securizării granițelor a fost suplimentată.</p> <p>În al doilea rând, se acționează pentru formarea și motivarea personalului cu competențe privind paza și apărarea frontierei, la nivelul exigențelor în domeniu în Uniunea Europeană. În acest context, pe lângă calitatea persoanelor recrutate în vederea încadrării în structurile cu misiuni specifice pe frontieră, se acordă o atenție sporită educației acestora în spiritul valorilor și normelor proprii Uniunii Europene. Astfel, unele obiceiuri și mentalități moștenite din perioada anterioară se cer profund transformate, iar în cazul altora, chiar renunțat complet la ele.</p> <p>În al treilea rând, s-a pus accent pe implicarea activă a instituțiilor naționale competente în cooperarea regională și internațională cu structuri similare angajate în lupta împotriva crimei organizate.</p>		<p>amenințări la frontiera de est a NATO și UE, cap. 2.2. (p. 169, nota 104)</p>

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

CONFIRM CU ORIGINALA

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Astăzi, aceste grupări și-au extins activitățile până la nivelul unor adevărate întreprinderi ce au ca obiect de activitate traficul de arme, fraudă în asigurări pe scară largă, crima contra mediului înconjurător, imigrația clandestină, spălarea de bani, fraudă bancară, fraudă în plata taxelor pe carburant și corupția.</p> <p>Acest tip de crime influențează sentimentele de securitate, de încredere, de ordine și prezintă o amenințare pentru securitatea economică a României și, implicit, pentru cea a UE, afectând funcționarea normală a economiei de piață. În plus, grupurile criminale transnaționale au acces la enorme sume de bani care trebuie spălate. Această activitate are incidență asupra operațiunilor instituțiilor financiare legitime, cu consecințe pe termen lung ce pot merge dincolo de medii de afaceri și genera efecte negative asupra climatului de investiții, taxelor fiscale și încrederii consumatorilor.</p> <p>Cooperarea între serviciile naționale de informații este un imperativ major în mediul actual de securitate, în condițiile în care noile amenințări la adresa securității internaționale au determinat o concertare a eforturilor tuturor statelor democratice în direcția prevenirii și contracarării acestora, apare tot mai necesară stabilirea unor mecanisme eficiente de gestionare și evaluare colectivă a informațiilor.</p> <p>În al patrulea rând, este vorba de intensificarea activității diplomatice, inclusiv a diplomației militare, pentru soluționarea, potrivit normelor internaționale, a conflictelor înghețate din vecinătatea frontierei de est.</p> <p>În fine, avem în vedere armonizarea legislației românești în materie cu cea existentă în Uniunea Europeană. Aceasta implică alinierea prevederilor actelor normative privind activitățile de pe frontieră, cât și a sistemului juridic din România, la cel din UE, sub toate aspectele.</p> <p>Având în vedere obiectivul fundamental al Uniunii Europene în domeniul Justiției și Afacerilor Interne, de a "menține și dezvolta Uniunea ca o zonă de libertate, securitate și justiție, în care libera circulație a persoanelor este asigurată în conformitate cu măsurile adecvate privind controlul la frontierele externe, azilul, imigrația, prevenirea și combaterea criminalității", România a acționat și acționează consecvent pentru implementarea progresivă a</p>		

NESECRET

33 / 44

CONFIRM CU ORIGINALA

Handwritten signature or initials.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
https://andreiavocila.wordpress.com/2010/09/21/p-orientale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010	<p>măsurilor necesare în vederea atingerii unui nivel de securitate adecvat frontierelor sale, conform Strategiei naționale de management integrat al frontierei de stat. Totodată, Strategia națională privind imigrația 2007- 2010 (anexa 3) se înscrie în orientările strategice definite de Consiliul European în domeniul legislativ și operațional ce guvernează acest spațiu, fiind stabilite liniile de acțiune ale Guvernului României în ceea ce privește imigrația controlată, prevenirea și combaterea imigrației ilegale, azilul, integrarea socială a străinilor și corelarea tuturor acestor aspecte cu fenomenul emigrației cetățenilor români.</p> <p>CAPITOLUL 4 DINAMICA RISCURILOR ȘI AMENINȚĂRILOR LA ADRESA SECURITĂȚII ÎN ZONA FRONTIEREI DE EST A NATO ȘI UE p. 174-176</p> <p>4.3. Strategii ale mediului de securitate la frontiera răsăriteană a NATO și UE</p> <p>România, după aderare a devenit un pilon al graniței de est a Uniunii Europene și, implicit, un scut în fața amenințărilor și vulnerabilităților din zona Orientului sau din zona statelor ex-sovietice.</p> <p>Politica Europeană de Securitate și Apărare a cunoscut în ultimii ani o evoluție rapidă, favorizată de urgența unui consens politic cu privire la necesitatea conturării unei dimensiuni proprii de securitate și apărare la nivelul Uniunii Europene.</p> <p>Mecanismele și instituțiile de cooperare și asistență s-au concentrat, în ultimii 15 ani, îndeosebi în vecinătatea frontierei răsăritene și sudice a NATO și Uniunii Europene, unde Procesul Barcelona a fost urmat de Dialogul Mediteranean al NATO și Inițiativa de Cooperare de la Istanbul, iar Pactul de Stabilitate al UE pentru Europa de Sud-Est, lansat sub auspiciile OSCE, a fost completat după Summitul NATO de la Washington din 1999, prin Inițiativa de Cooperare pentru Europa de Sud-Est (SEEIC). În aceeași zonă, planul de acțiune pe linia conceptuală a bunei vecinătăți europene, în cadrul asistenței financiare pentru Rusia derulate prin programul TACIS și pentru concretizarea obiectivelor Procesului de Stabilizare și Asocieră (SAP) în spațiul fostei Iugoslavii, se completează cu derularea complexă a exercițiilor și</p>	797	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din această sursă, fără citare și menționare la bibliografie. Sursa citată este referatul autorului, respectiv Riscuri și amenințări la frontiera de est a NATO și UE, cap. 2.3. (p. 174, nota 105)</p>

NESECRET

SECRETUL DE STAT

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>activităților NATO și statelor partenere.</p> <p>Uniunea Europeană se află în acest moment într-un amplu proces de adaptare la nivelul căruia dezvoltarea componentei de securitate și apărare este orientată în susținerea profilului său strategic, în conformitate cu obiectivele Strategiei de Securitate asumate de statele membre în decembrie 2003.</p> <p>Securitatea este un proces în continuă evoluție, iar aceasta poate fi cel mai bine garantată într-un mediu de securitate cooperativă, ce are ca elemente centrale integrarea economică și politică și extinderea comunității de state democratice. Tocmai aici și-a dovedit Uniunea Europeană capacitatea și rolul principal în stabilizarea și democratizarea regiunii, politica UE de integrare a Balcanilor de Vest constituind, fără îndoială, cea mai viabilă, eficientă și sustenabilă soluție pentru promovarea securității, stabilității și dezvoltării în regiune.</p> <p>Implicarea UE, atât prin intermediul PESA, cât și prin programele de asistență economică și politica de apropiere și atragere a statelor din Balcani în proiecte de parteneriat, a avut succes. Proximitatea geografică, preocuparea majoră la nivelul statelor europene cu privire la securitatea unei regiuni atât de apropiate, precum și atractivitatea politică și economică a unor relații cu totul speciale ale statelor din fosta Iugoslavie cu Uniunea Europeană au stat la baza acestei reușite.</p> <p>Similar, România, în calitatea sa de furnizor de securitate, s-a implicat în angajamentele internaționale de stabilizare din regiune, încă de la începutul acestora.</p> <p>În esență, este nevoie de o strategie-cadru pentru Europa de sud-est sub deviza: garantarea securității prin dezvoltare democratică, libertăți fundamentale, integrare și dezvoltare, participarea politico-militară la NATO și integrarea deplină și performantă în UE.</p> <p>În această privință apreciem că statele și regiunile au nevoie de ajutorul internațional, iar la nivel european numai o artă strategică manifestată ca management superior și eficient poate armoniza multitudinea intereselor și concentrarea eforturilor asupra celor de interes imediat pentru noile construcții de securitate europeană, euroatlantică și internațională.</p> <p>Evaluarea periodică a atingerii scopului și obiectivelor unei</p>		

NESECRET
35 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

2017

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Vasile Mojoc, Elementele delinctorii ale poliției de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf, p.</p>	2010	<p>strategii de securitate pentru Europa de sud-est presupune un sistem coerent și consistent de indicatori analitici, dintre care putem propune și enumera doar câțiva: evoluția pe cale democratică și stabilitatea politică internă a statului; potențial de securitate adecvat și activ; politica de bună vecinătate și cooperare; opțiunea pentru integrare și manifestarea activă în structurile europene și euroatlantice de securitate, încrederea și afirmarea regională și zonală; valorificarea în interes internațional a poziției geostrategice a statului etc.</p> <p>În plan intern și la nivel regional este necesar să se adapteze permanent direcțiile strategice de acțiune corespunzătoare politicilor și obiectivelor de securitate pentru modernizarea societății/comunităților, dezvoltarea autorității instituțiilor statale și întărirea funcțiilor statelor în plan intern și extern.</p> <p>Strategia-cadru pentru securitatea Europei de sud-est se va impune ca un document dorit și așteptat, recunoscut și acceptat de țările beneficiare, de NATO și UE, în care interesele naționale, regionale, europene și euroatlantice se vor împleți armonios, vor evidenția preocupările strategice pentru a face față riscurilor, amenințărilor și provocărilor de natură și amploare diferite și unde se vor sugera reglementări naționale și regionale în contextul noilor cerințe și exigențe ale integrării europene și euroatlantice. Responsabilitatea acestui demers poate fi dată/prelucrată fie de Pactul de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est, fie de un Forum de inițiativă strategică format din câteva state ale zonei cu dezvoltare democratică, de unde România nu poate să lipsească. Conținutul documentului pentru securitatea zonală va evidenția printre altele și intenții, acțiuni, deziderate, evenimente și etape în succesiune, care vor fi urmărite cu atenție, consecvență și interes, întrucât ne aflăm într-o Lume în plină evoluție și preschimbare, care pot favoriza apariția și a unor procese noi, care să necesite revederi serioase ale principalelor probleme și chiar reconsiderări temporare.</p>	410	In text sunt inserate paragrafe semnificative

3

Introducere p. 6-7

Statutul de membru al Alianței Nord-Atlantice, din 2004 și al Uniunii Europene, din ianuarie 2007, face ca frontiera sa de est să

CONFORM CU ORIGINALUL

2017

NESECRET

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>fie, concomitent, granița de răsărit a celor două organizații. Într-un anume fel, frontiera de est a NATO nu ridică probleme deosebite, această organizație fiind de tip politico-militar și, deci, aspectul teritorial concret contează numai în ceea ce privește securitatea și apărarea membrilor săi în cazul unei agresiuni militare externe de către alt stat sau grup de state. În schimb, granița răsăriteană a Uniunii relevă unele particularități de care România trebuie să țină cont în demersurile sale de apărare și securizare a acestui spațiu, generate de faptul că, practic, UE posedă toate caracteristicile unui teritoriu statal, unic și unitar, ca spațiu al vieții și activității în comun a țărilor membre, a cetățenilor săi.</p> <p>De fapt, UE este o construcție fără echivalent în istorie și se susține prin valori pe care cele 27 de state membre le recunosc prin semnarea, la Roma, în octombrie 2004, a tratatului ce stabilește o Constituție pentru Europa, respectiv a Tratatului de la Lisabona, ce a intrat în vigoare 01 decembrie 2009.</p> <p>Sfidarea esențială căreia trebuie să-i facă față Uniunea Europeană este aceea de a se asigura că valorile pe care le promovează permanent și consecvent sunt viabile într-o lume în care ele sunt în permanență contestate sau amenințate: pericolul terorist contra libertății, globalizarea schimburilor împotriva progresului social, concurența vizavi de coeziune. Este vorba, pentru Uniune, de a găsi calea de a materializa valorile sale răspunzând la o triplă provocare și anume: a democrației și a drepturilor omului, a economiei sociale de piață, respectiv a coeziunii sociale și teritoriale.</p> <p>De aceea, ea are concret, în mod fizic, o frontieră de răsărit prin care intră în contact cu cei din vecinătatea sa și nu numai. La această graniță se manifestă riscuri și amenințări la adresa securității și apărării sale, ca entitate economică, politică, socială, culturală și militară. În acest sens, România, ca stat „proprietary” al frontierei de est a Uniunii Europene, are o serie de drepturi și obligații în domeniul securității și apărării acestei granițe.</p> <p>Altfel spus, România, pe lângă răspunsul la provocările integrării europene, trebuie să facă față și riscurilor și amenințărilor de la frontiera sa de răsărit, ca hotar al Uniunii Europene. În principal, este vorba de riscuri și amenințări cum sunt: terorismul, proliferarea armelor de distrugere în masă, migrația ilegală,</p>		<p>din aceasta sursă, fără citare și menționare la bibliografie</p>

NESECRET
37 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Vasilie Moțoc, Elemente de frontieră ale poliției europene de frontieră https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf, p.</p>	2010	<p>traficul de arme, cel de persoane, criminalitatea transfrontalieră și cea cibernetică etc.</p> <p>CAPITOLUL 2 IMPACTUL PROCESELOR GLOBALE ASUPRA FRONTIEREI DE EST A UNIUNII EUROPENE p. 55-60</p> <p>Pregătirea pentru extindere a început, așa după cum este cunoscut, cu peste 15 ani în urmă, când statele membre au procedat, în plan legislativ și în cel operațional pentru implementarea și consolidarea unui sistem funcțional care să permită lărgirea treptată a Uniunii. Cel mai bun exemplu în acest sens este lansarea, la începutul anului 1999, a monedei unice europene, adoptată inițial de 12 state, care au îndeplinit criteriile necesare de convergență. Punerea efectivă în circulație a monedei euro s-a făcut la 01 ianuarie 2002 și se poate vorbi de succesul acestei operațiuni de unificare monetară a Europei. Apoi, s-a adoptat cadrul financiar de dezvoltare și extindere a Uniunii Europene, pentru anii 2000-2007, și el structurat pe mai multe etape, iar la 01 decembrie 2009 a intrat în vigoare Tratatul de la Lisabona, încheind astfel mai mulți ani de negocieri pe tema aspectelor instituționale. Documentul modifică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul CE (fără a le înlocui) și pune la dispoziția Uniunii cadrul legal și instrumentele juridice necesare pentru a face față provocărilor viitoare și pentru a răspunde așteptărilor cetățenilor.</p> <p>Extinderea Uniunii Europene este apreciată ca o mare realizare istorică, de unificare a Europei pe cale pașnică, după mai multe secole de conflicte și divizări.</p> <p>Uniunea Europeană, conform Tratatului de la Maastricht din 02.10.1997 se sprijină pe trei piloni: comunitățile Europene; politica externă și de securitate comună; cooperarea în domeniul justiției și afacerilor interne.</p> <p>Pentru întărirea stabilității și securității țărilor membre, se acționează susținut, în întreaga Uniune, pentru consolidarea păcii și pentru prosperitate.</p> <p>După atacurile teroriste din S.U.A. de la 11 septembrie 2001, dar și cele care au urmat, mai cu seamă, după atacurile de la 11</p>	1565	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din această sursă, fără citare și menționare la bibliografie. Sursa citată este referatul autorului, respectiv Structura proceselor globale în cadrul noii ordini mondiale și impactul acestora asupra frontierelor de stat, cap. 2.2. (p. 60, nota 47)</p>

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>martie 2004 din Spania, s-a apreciat că cel mai important lucru pentru Europa Unită este asigurarea stabilității, păcii securității și libertății de mișcare a cetățenilor.</p> <p>2.1. Considerații privind frontierele europene</p> <p>Valurile succesive de extindere conferă Uniunii Europene forță și coeziune și-i măresc influența în lume, fapt ce situează Uniunea pe poziții avantajoase în procesele de globalizare, consolidare și implementare a modelului social european.</p> <p>Extinderea este astfel o continuare a obiectivului inițial al Uniunii, acela de a elimina diviziunile și de a crea o unitate mai puternică între popoarele Europei. Prin integrarea unor noi state, care respectă criteriile politice de aderare, Uniunea Europeană își reafirmă valorile fundamentale care au stat la baza construcției europene.</p> <p>Pe de altă parte, extinderea a dus și va duce la crearea a numeroase oportunități economice pe o piață mai largă.</p> <p>Prin aderarea ultimului val de state, inclusiv România, la Piața Unică a Uniunii Europene s-a constituit unul din cele mai largi spații economice din lume, care a ajuns la 495 milioane de locuitori, piața europeană dând un nou impuls investițiilor și creării de locuri de muncă, creșterii nivelului de trai în Europa, atât în noile state membre, cât și în cele vechi.</p> <p>Prin aderarea la Uniunea Europeană, noile state membre își consolidează integrarea economică, cu sprijinul actualelor state membre.</p> <p>Calendarul aderării la Uniunea Europeană a fiecărei țări candidate a depins de progresele pe care acestea le- a înregistrat în pregătirea pentru aderare, conform criteriilor stabilite la Consiliul European de la Copenhaga din 1993.</p> <p>Criteriile de la Copenhaga sunt:</p> <ul style="list-style-type: none">• stabilitatea instituțiilor garante ale democrației, statului de drept, respectului drepturilor omului și protecției minorităților;• crearea unei economii de piață funcționale și capacitatea de a face față la presiunile concurenței și la forțele pieței din Uniunea Europeană;• capacitatea de a-și asuma obligațiile care decurg din statutul de membru, inclusiv aderarea la obiectivele de unune politică, economică și monetară.		

NESECRET

39 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

207

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Obiectivul aderării a condus la intensificarea eforturilor de reformă a statelor și le-a determinat să adopte măsuri economice care au fost uneori dureroase, dar care oricum ar fi fost necesare, chiar dacă nu ar fi optat pentru aderarea la Uniunea Europeană, din moment ce au decis să se transforme în economii de piață deschise, timp în care Uniunea Europeană le-a acordat și le acordă asistență de miliarde de euro/an, prin programele PHARE, ISPA și SAPARD, iar ulterior, după aderare, prin Fonduri Structurale.</p> <p>În ultimii ani, asistența financiară a vizat cu prioritate înființarea și consolidarea instituțiilor din statele din centrul și estul Europei, pentru adaptarea organismelor democratice și instituțiilor publice care implementează și care asigură aplicarea legislației Uniunii Europene .</p> <p>Extinderea a oferit noi oportunități țărilor recent aderate, a crescut stabilitatea politică în Europa și a permis Uniunii să trateze problemele internaționale mai eficient.</p> <p>Uniunea Europeană dezvoltă relații partenoriale cu toate statele vecine, precum Rusia și Ucraina, statele din spațiul mediteranean și din alte regiuni ale globului pentru a asigura continuitatea relațiilor transfrontaliere și pentru a permite statelor din vecinătate să beneficieze de extindere. Procesul de Stabilizare și de Asocieri din Vestul Balcanilor asigură liberalizarea comercială și strânsa cooperare în multe domenii importante, iar parteneriatul Euro-Mediteranean aduce statele partenere mediteraneene mai aproape de Uniunea extinsă.</p> <p>Pe măsură ce Uniunea Europeană se extinde, devine din ce în ce mai necesară continuarea procesului de parteneriat politic și cooperare economică cu alte țări, pentru a propaga pacea, stabilitatea și prosperitatea pe tot continentul european.</p> <p>Conform articolului 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană "orice stat european care respectă principiile stabilite în articolul 6(1) poate depune cerere de aderare la Uniunea Europeană".</p> <p>Articolul 6(1) prevede că "Uniunea are la bază principiile de libertate, democrație, respect al drepturilor omului și al libertăților fundamentale și statul de drept, principii comune statelor membre" Uniunea Europeană nu și-a stabilit limitele geografice finale, dar fiecare stat candidat trebuie să îndeplinească criteriile enunțate de</p>		

Pds

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Consiliul European de la Copenhaga, menționate mai sus.</p> <p>Astfel, se așteaptă ca toate statele membre să adopte euro ca monedă unică, atunci când sunt pregătite să o facă, dar nu imediat după aderare. Adoptarea monedei comune de către un stat, ca urmare a aderării, cere respectarea anumitor condiții, bine definite și etapizate:</p> <ul style="list-style-type: none">• perioada de pre-aderare, în care statul candidat trebuie să demonstreze progresul ireversibil către o economie de piață funcțională și concurențială, precum și stabilitate macro-economică durabilă;• o etapă intermediară între aderare și adoptarea euro, în care noul stat membru participă la Piața Unică, demonstrează progressele acumulate în îndeplinirea condițiilor necesare adoptării euro, inclusiv participarea în mecanismul schimbului valutar;• participarea la zona euro, cu condiția ca noul stat membru să îndeplinească toate criteriile care se aplică, în acest sens, actualilor state membre: un deficit bugetar mai mic de 3% din Produsul Intern Brut (PIB), o datorie externă mai mică de 60% din PIB, o inflație scăzută și rate ale dobânzilor apropiate de media Uniunii Europene. <p>După extinderea Uniunii Europene, cetățenii europeni din toate statele membre beneficiază de libertatea de circulație în UE, fiind suficiente un pașaport valid sau o carte de identitate.</p> <p>Cu toate acestea, eliminarea controlului persoanelor la "frontierele interne" ale statelor membre nu se aplică chiar din momentul aderării, renunțarea la control așa cum este cazul statelor din spațiul Schengen, poate fi aplicată numai când toate pre-condițiile sunt îndeplinite pentru a demonstra că nu va conduce la scăderea nivelului de securitate al cetățenilor. Una dintre cele mai importante condiții este ca vitoarele frontiere externe ale Uniunii să fie monitorizate de către noii membri ai UE la fel de eficient ca și actualile frontiere de către statele din zona Schengen.</p> <p>Controalele la frontierele interne cu noile state membre sau între acestea vor fi eliminate numai când vor fi îndeplinite toate condițiile pentru garantarea securității tuturor cetățenilor europeni. Aceasta înseamnă că se va renunța la controale după o perioadă de timp de la extindere, așa cum s-a întâmplat și cu Grecia, care a aderat la zona Schengen în 1992, cu trei state nordice</p>		

REPOZITIU DE DOCUMENTE

NESECRET
41 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL
Ady

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>(Danemarca, Suedia și Finlanda), în 1996, Islanda și Norvegia în 2001, nouă din cele zece state care au aderat la UE în penultimul val (excepție Cipru), în luna decembrie 2007. Până în prezent au aderat la Acordul Schengen 30 de state, dintre care 26 l-au implementat, acestea având o populație de 470 milioane de locuitori. România , conform angajamentelor asumate, are ca obiectiv intrarea în acest spațiu în 2011, în intervalul 2008-2009 statul român cheltuiind 114 milioane de euro pentru securizarea celor 2070 km de graniță externă a UE, din care 240 km graniță maritimă.</p> <p>2.2.Constituirea Agenției Europene pentru Managementul Cooperării Operaționale la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (FRONTEX)</p> <p>„Managementul eficient comun și coerent al frontierelor externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene va asigura siguranța cetățenilor și sentimentul că aceștia trăiesc într-o zonă comună de securitate”. Aceasta este concluzia la care a ajuns Consiliul European, în concret, referindu-se la combaterea terorismului, rețelilor de migrație ilegală și a traficului ilegal de droguri și de ființe umane .</p> <p>Consiliul European a cerut în acest sens Comisiei Europene să acționeze pentru realizarea cooperării dintre serviciile responsabile pentru controlul frontierelor externe și să studieze posibilitatea “creării unui mecanism sau servicii comune pentru controlul frontierelor externe”.</p> <p>În accepțiunea Consiliului European, verificarea intrării în țările Uniunii Europene începe, întotdeauna, cu verificarea pașapoartelor, chiar din momentul acordării vizei de intrare în acest spațiu pentru cetățeni în țările lor de origine, după care acțiunile de control asupra celor care doresc să călătorească în spațiul respectiv, indiferent de scop (economic, turistic, comercial etc.) se continuă în țările de tranzit, la frontierele externe ale Uniunii, pe teritoriul statelor UE, utilizându-se o paletă largă de forme, procedee și mijloace de control. Orî această succesiune de controale, acest summum de acțiuni și proceduri nu pot fi efectuate la întâmplare, ci sub o coordonare strictă și cu mijloace adecvate .</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Vasile Mojoc, Elementele de frontieră ale poliției europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf , p.	2010	<p>p.72-73</p> <p>2.4. Rolul și importanța României ca stat de frontieră estică a Uniunii Europene</p> <p>Frontiera de est a NATO nu ridică probleme deosebite, această organizație fiind de tip politico-militar, și deci, aspectul teritorial concret conținează numai în ceea ce privește securitatea și apărarea membrilor săi în cazul unei agresiuni militare externe de către alt stat sau grup de state, în schimb, granița răsăriteană a Uniunii Europene relevă unele particularități de care România trebuie să țină cont în demersurile sale de apărare și securizare a acestui spațiu. Particularitățile sunt generate de faptul că, practic, Uniunea Europeană posedă toate caracteristicile unui teritoriu statal, unic și unitar, ca spațiu al vieții și activității în comun a țărilor membre, a cetățenilor săi.</p> <p>Respectul acestor valori este una din condițiile apartenenței la Uniune, ceea ce semnifică că statul care nu aderă la aceasta sau nu le respectă nu-și are locul în această organizație. Aceste valori, într-o formă sintetică, privesc: democrația și drepturile omului (Tratat, articolul 1.2, Valorile Uniunii); o economie socială de piață competitivă, ce tinde spre progres social și un nivel ridicat de protecție a mediului (Tratat, articol 1.3, Obiectivele Uniunii); coeziune socială și teritorială (Tratat, articolul 1.396, III.122 și 220).</p> <p>Sfidarea esențială căreia trebuie să-i facă față Uniunea Europeană este aceea de a se asigura că valorile pe care le promovează permanent și consecvent sunt viabile într-o lume în care ele sunt în permanență contestate sau amenințate: pericolul terorist contra libertății, globalizarea schimburilor împotriva progresului social, concurența vizavi de coeziune.</p> <p>UE are concret, în mod fizic, o frontieră de răsărit prin care intră în contact cu cei din vecinătatea sa și nu numai. La această graniță se întâlnesc riscuri și amenințări la adresa securității și apărării sale, ca entitate economică, politică, socială, culturală și militară. În acest sens, România, ca stat „proprietar” al frontierei de est a Uniunii Europene, are o serie de drepturi și obligații, inclusiv în domeniul securității și apărării acestei granițe.</p>	322	In text sunt inserate paragrafe semnificative din aceasta sursă, fără citare și menționare la bibliografie. Sursa citată este referatul autorului, respectiv Structura proceselor globale în cadrul noii ordini mondiale și impactul acestora asupra frontierelor de stat, cap.2.2. (p.72, nota 51)

Total cuvinte: 13700

NESECRET

43 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

Surse:

	TITLU OPERA	ANUL PUBLICĂRII SAU POSTĂRII
1	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
2	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
3	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
4	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
5	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
6	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
7	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
8	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
9	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
10	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
11	https://andreiivocila.wordpress.com/2010/09/21/potentiale-riscuri-si-amenintari-la-frontiera-de-est-a-n-a-t-o-si-u-e/	21 septembrie 2010
12	Vasile Moțoc, Elemente definitorii ale poliției de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf	2010
13	Vasile Moțoc, Elemente definitorii ale poliției de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf	2010
14	Vasile Moțoc, Elemente definitorii ale poliției de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf	2010

RU0086/0/8306/1379 /06.11.2018/NC/NC/ex. unic/22 file

NESECRET

44 / 44

CONFORM CU ORIGINALUL

dat

ANEXA 2
Nr 589816/06.11.2018

VERIFICAREA TEZEI DE DOCTORAT

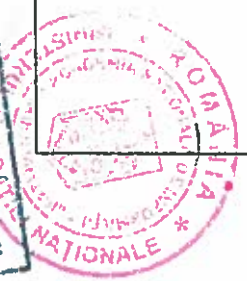
COPIE XEROX
U.M. 0418 BUCUREȘTI
Nr. R.M. 0036/0659/1241r. 1

Dinamica riscurilor și amenințărilor la frontiera de est a NATO și UE în contextul accelerării procesului de globalizare

Autor: Severin-Florin Lungu
Conducătorul de doctorat prof. univ. dr. Gheorghe Toma

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Vasile Moțoc, Elementele definiției ale poliției de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/css06-10.pdf , p.	Iunie 2010	Introducere p. 6-7 Statutul de membru al Alianței Nord-Atlantice, din 2004 și al Uniunii Europene, din ianuarie 2007, face ca frontiera sa de est să fie, concomitent, granița de răsărit a celor două organizații. Într-un anumit fel, frontiera de est a NATO nu ridică probleme deosebite, această organizație fiind de tip politico-militar și, deci, aspectul teritorial concret contează numai în ceea ce privește securitatea și apărarea membrilor săi în cazul unei agresiuni militare externe de către alt stat sau grup de state. În schimb, granița răsăriteană a Uniunii relevă unele particularități de care România trebuie să țină cont în demersurile sale de apărare și securizare a acestui spațiu, generate de faptul că, practic, UE posedă toate caracteristicile unui teritoriu statal, unic și unitar, ca spațiu al vieții și activității în comun a țărilor membre, a cetățenilor săi. De fapt, UE este o construcție fără echivalent în istorie și se susține prin valori pe care cele 27 de state membre le recunosc prin semnarea, la Roma, în octombrie 2004, a tratatului ce stabilește o Constituție pentru Europa, respectiv a Tratatului de la Lisabona, ce a intrat în vigoare 01 decembrie 2009. Sfidarea esențială căreia trebuie să-i facă față Uniunea Europeană este aceea de a se asigura că valorile pe care le promovează permanent și consecvent sunt viabile într-o lume în care ele sunt în permanență contestate sau amenințate: pericolul terorist contra libertății, globalizarea schimburilor împotriva progresului social, concurența vizavi de coeziune. Este vorba, pentru Uniune, de a găsi calea de a materializa valorile sale răspunzând la o triplă provocare și anume: a democrației și a	410	

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Alin Coșniță, Criminalitatea transnațională organizată, amenințare la frontiera de est a României, Stabilitate și securitate regională Sesiune anuală de comunicare științifice cu participare internațională - 09-10 aprilie 2009, București - secțiunea 1: securitate și apărare Vol. 3 Modul 5 - „Riscuri și amenințări actuale: între criză economică și terorism” Modul 6 - „Dinamica conceptelor”</p>	2009	<p>drepturilor omului, a economiei sociale de piață, respectiv a coeziunii sociale și teritoriale. De aceea, ea are concret, în mod fizic, o frontieră de răsărit prin care intră în contact cu cei din vecinătatea sa și nu numai. La această graniță se manifestă riscuri și amenințări la adresa securității și apărării sale, ca entitate economică, politică, socială, culturală și militară. În acest sens, România, ca stat „proprietar” al frontierei de est a Uniunii Europene, are o serie de drepturi și obligații în domeniul securității și apărării acestei granițe . Altfel spus, România, pe lângă răspunsul la provocările integrării europene, trebuie să facă față și riscurilor și amenințărilor de la frontiera sa de răsărit, ca hotar al Uniunii Europene. În principal, este vorba de riscuri și amenințări cum sunt: terorismul, proliferarea armelor de distrugere în masă, migrația ilegală, traficul de arme, cel de persoane, criminalitatea transfrontalieră și cea cibernetică etc.</p> <p>p. 97-98</p> <p>4.1. Principalele riscuri și amenințări la frontiera de est a NATO și UE</p> <p>Strategia Europeană de Securitate “A Secure Europe in a Better World”, realizată de Javier Solana și adoptată de Consiliul European în decembrie 2003, este primul document de acest fel elaborat la nivelul UE. Conform documentului, crearea și dezvoltarea Uniunii Europene au constituit și vor constitui elemente centrale în dinamizarea noului mediu de securitate. Europa continuă să se confrunte cu o serie de provocări la adresa securității. În acest sens, principalele amenințări identificate de Strategie sunt :</p> <ul style="list-style-type: none"> • terorismul – Europa este ținta și baza unei asemenea amenințări; • proliferarea armelor de distrugere în masă - este riscul potențial cel mai serios la adresa securității europene; • conflictele regionale din imediata vecinătate (Caucaz, Transnistria), dar și cele din zone îndepărtate (Orientul Mijlociu), pot duce la violență, extremism, pierderi de vieți omenești și distrugerii de infrastructură; amenință minoritățile etnice, drepturile 	328	

Roby

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>General maior conf. univ. dr. Gabriel NAGHI*(SPP) General de brigadă prof. univ. dr. Gheorghe TOMA**(SPP), Globalizare versus antiglobalizare, UNAP, Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, sesiunea de comunicări științifice cu participare internațională, 14-15 aprilie 2005, Secțiunea: apărare și securitate națională</p>	2005	<p>și libertățile fundamentale ale oamenilor, stabilitatea instituțiilor statale; creează oportunități pentru crima organizată; stimulează cererea pentru arme de distrugere în masă și armament convențional;</p> <ul style="list-style-type: none"> • instabilitatea statală - (proasta guvernare, corupția, abuzul de putere, instituțiile slabe, lipsa de răspundere, conflictele civile) corodează autoritatea statală din interior și poate duce la colapsul statelor; • crima organizată – Europa constituie un obiectiv principal pentru crima organizată, mai ales prin dimensiunea externă a acesteia: traficul transfrontalier de droguri, ființe umane, arme și bani; migrația ilegală, criminalitatea informatică. <p>Riscurile care grevează asupra securității statelor din sud-estul Europei conduc la evoluții negative interstatale ce pot derapa către acte destabilizatoare și crize politico-militare ori la proliferarea crimei organizate în domeniile economic, social, științific, cultural, civic etc., la care se adaugă migrația clandestină și fluxurile masive de refugiați.</p> <p>Strategia de Securitate Națională a României preia conceptele, riscurile și amenințările Strategiei Solana, de natură politică, economică, socială și militară, capabile să pună în pericol siguranța cetățeanului și securitatea națională a României, valorile și interesele sale ca stat membru al comunității europene și euroatlantice, definindu-le astfel: terorismul internațional structural în rețele transfrontaliere; conflictele regionale; criminalitatea transnațională organizată; proliferarea armelor de distrugere în masă; guvernarea inefficientă.</p> <p>p. 8</p> <p>Afectarea percepției pozitive a procesului de globalizare poate fi declanșată și de manifestarea unor tendințe de extindere geografică forțată, datorate dorințelor de dominare și de ștergere a diferențelor naționale, prin orientarea spre scopuri care aparțin în exclusivitate celor puternici și realizarea unei super ierarhizări, în contrast cu interesele celor mulți pasibili de a fi plasați la o periferie din ce în ce mai îndepărtată de centru. În același timp sunt opinii care susțin că procesul globalizării este afectat și</p>	220	

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>General maior dr. ing. Marin MĂCIUCĂ*, Procesul de globalizare. sensuri și terminologii Globalizare versus antiglobalizare, UNAP, Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, sesiunea de comunicări științifice cu participare internațională, 14-15 aprilie 2005, Secțiunea: apărare și securitate națională</p>	2005	<p>are mult de pierdut tocmai datorită rezultanței a milioane de decizii și acțiuni neordonate. În orice caz, toate opiniile, atât ale adeptilor, cât și ale protivnicilor globalizării, susțin importanța promovării proceselor de menținere a păcii și a prevenirii conflictelor violente simetrice sau asimetrice. În ultimii ani s-a schimbat abordarea subiectului referitor la globalizare, punându-se accent pe promovarea aspectelor pozitive ale fenomenului, care să estompeze confruntarea de idei referitoare la extinderea geografică a procesului de globalizare, idei care sunt percepute negativ de unii dintre cei care sunt potențiale ținte ale procesului de globalizare. Astfel, s-a trecut la focalizarea pe aspectele pozitive și progresiste, specifice națiunilor globalizate: susținerea și generalizarea egalității; cea mai robustă politică de protejare a resurselor naturale; cele mai cuprinzătoare sisteme politice; cel mai scăzut nivel al corupției; cea mai mare speranță de viață, cel mai sănătos stil de viață.</p> <p>P. 11</p> <p>Globalismul reprezintă un ansamblu de "concepții ideologico-politice având ca numitor comun analiza dimensiunilor planetare pe care le-au căpătat problemele politice, tehnologice, economice, sociale, religioase, militare și culturale cu care se confruntă omenirea în prezent". Din această perspectivă problemele populației, energiei, alimentației, mediului sunt studiate ca probleme globale, rezolvarea lor putându-se face numai cu aportul tuturor locuitorilor planetei într-un efort conjugat, direcționat și foarte bine dozat. Ceea ce este de necontestat și anume că globalizarea va fi benefică pentru toate popoarele și națiunile, într-o măsură mai mică sau mai mare, preocupă oamenii de știință care sunt în permanență aplecați asupra domeniilor în care și-au extins cercetarea și încearcă să demonstreze viabilitatea fenomenului punând un accent deosebit pe analiza următoarelor elemente:</p> <ul style="list-style-type: none"> • interdependența economiilor în cadrul pieței mondiale este studiată asidu de economiști; • problematica protecției mondiale este abordată de ecologiști ca o problemă ce preocupă întreaga omenie; 	177	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>General maior dr. ing. Marin MĂCIUCĂ*, Procesul de globalizare: sensuri și terminologii Globalizare versus anti-globalizare, UNAP, Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, sesiunea de comunicare științifice cu participare internațională, 14-15 aprilie 2005, Secțiunea: apărare și securitate națională</p>	2005	<p>• securitatea globală, pacea și stabilitatea, ordinea mondială stau în atenția politicianilor; • militarii fundamentează "strategii globale" și cu aportul științei și tehnologiei pun la punct arme strategice capabile să atingă orice punctul lumii.</p> <p>p. 12 "Globalizarea problemelor implică politici și strategii globale de abordare a problemelor comune pentru întreaga umanitate". Din acest punct de vedere încă mai există unele păreri (care nu mai au suport în realitățile actuale) conform cărora independența și suveranitatea pe plan internațional ar fi anacronice și ar trebui să se renunțe în favoarea unei puteri mondiale. Alte puncte de vedere susțin că naționalismul și globalismul nu sunt opuse și interdependența mondială poate evolua în condițiile respectului pentru independența și suveranitatea națiunilor, ori a grupurilor de state. Este de la sine înțeles că soluțiile globale care se încearcă să fie găsite, dacă nu vor fi viabile nu vor avea nici un rezultat, ele trebuind să fie profund ancorate în calitate, să ofere calea de eliminare a discrepanțelor care scindează lumea contemporană în patru-cinci centre bogate și o periferie săracă și să asigure o dezvoltare echilibrată la nivel planetar.</p>	148	
<p>Lector universitar dr. Nicoleta Daniela BRAUN, Redefinirea trăsăturilor și factorilor globalizării sub impactul mediului de securitate la început de secol Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, sesiunea de comunicare științifice cu participare internațională, 14-15 aprilie 2005, Secțiunea: apărare și securitate națională</p>	2005	<p>p. 15-16 Dintre cei mai importanți factori ai globalizării pot fi menționați: bazele de date, capitalul, decizia, informația, mișcarea, polarizarea, proprietatea, revoluția tehnologică, spațiul, știră. Bazele de date – sunt considerate drept instrument de selecție, separare sau excludere. Prin utilizarea bazelor de date se pot eficientiza mecanismele diverselor sfere de activitate sau se pot crea posibilități multiple de protejare a siguranței personale a cetățeanului. Capitalul liber – trăsătură nouă și importantă, datorită dobândirii mobilității. Mobilitatea capitalului este folosită pentru obținerea de profit, iar dacă aceasta se înâmplă cu o viteză mare, cu atât mai bine. Singurele limite pentru mobilitatea capitalului liber sunt regulile, normele administrative, dar și acestea au o tendință de a fi din ce în ce mai puține, ca efect al extinderii procesului de</p>	577	

Handwritten signature

Ministerul Educației și Cercetării
 Direcția Generală de Cercetare Științifică

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>globalizare. Capitalul economic – fondurile și resursele necesare pentru a face alți bani și a obține alte resurse. Se mișcă repede, fiind întotdeauna înaintea oricărei forme de organizare statală. Decizia – în ultimii 30 de ani a avut loc dispersia constantă a centrelor de decizie și a calculilor pe care se întemeiază deciziile luate în acele centre care se plasează dincolo de orice constrângere teritorială. Desprinderea economiei de politică va determina o schimbare în distribuția puterii sociale. Puterea tinde să devină anonimă, iar locul ei în spațiu să se piardă. Finanțele mondiale reprezintă cea mai bogată sursă de surprize și nesiguranță. Cei care le dețin și iau hotărâri în privința mișcării lor pe plan mondial au puterea de a domina viața internațională. Informația/ știră/veștea/noutatea – au câștigat enorm în viteză de transmitere, procesarea lor la viteze din ce în ce mai mari, făcându-le să devină disponibile aproape instantaneu, datorită sistemului mondial informațional, cea mai cunoscută componentă fiind internet-ul. Distanța nu mai contează. Spațiul nu mai este un obstacol. Libertatea de mișcare este o facilitate răspândită inegal pe glob și destul de rară. Este o consecință a mobilității și este influențată de viteză și dualitate. Libertatea de mișcare neîngrădită este specifică vârfurilor societății, elitelor globale, celor care nu mai depind sau depind foarte puțin de evoluțiile dintr-un anumit teritoriu. Polarizarea – are în centru mobilitatea. Avantajul de a beneficia de libertatea de mișcare, comparat cu lipsa de atu a imobilismului, determină polarizarea diverselor componente ale societății actuale. Ca o expresie extremă a polarizării, se poate menționa tentația acută de a trece în rândul infrașunilor cazurile care nu corespund idealului social și rolul jucat de această tentație în compensarea neajunsurilor vieții în mișcare. Proprietatea – se pot obține proprietăți (terenuri, locuințe, acțiuni, etc.) în oricare loc de pe glob, fără ca viitorul proprietar să se deplaseze neapărat în aria de interes. Proprietatea, ca locuință permanentă, a mai căpătat o nouă valență duală în contextul globalizării și a dorinței de o libertate de mișcare cât mai mare, devenind în multe situații absentă. Situația a întărit independența elitelor globale față de</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>General maior dr. ing. Marin MĂCIUCĂ*, Procesul de globalizare: sensuri și terminologii Globalizare versus anti-globalizare, UNAP, Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, sesiunea de comunicare științifice cu participare internațională, 14-15 aprilie 2005, Secțiunea: apărare și securitate națională</p>	<p>2005</p>	<p>p. 17-18 Reprezentând un fenomen complex ce cuprinde realități și tendințe, care vizează toate domeniile vieții sociale, globalizarea se caracterizează nu numai prin multidimensionalitate, dar și printr-o dinamică accentuată a coordonatelor care o definesc. Teoretizând, se poate considera că procesul globalizării evoluează pe trei nivele. Globalizarea se manifestă în cele mai caracteristice forme și se extinde în ritm accelerat în spațiile țărilor și guvernelor democratice, dezvoltate economic, care au aderat la sisteme convergente, similare de valori. Proprietatea, afacerile, schimburile comerciale, piața de desfacere, respectarea drepturilor fundamentale ale omului sunt elementele fundamentale ale sistemelor de valori din această arie geografică. Cu cât interesele vor fi mai puternice, cu atât aspectele legislative și cele instituționale se vor armoniza și vor funcționa în limitele respectului reciproc dintre state. Interesele naționale vor crea, pe lângă asocieri de state și o concurență între acestea, în limitele normalului acceptat de către parteneri, cu consensul evitării unor crize importante între țările partenere, toate doritoare de pace,</p>	<p>252</p>	

ROMANIA

CONFORM CU ORIGINALUL
ks

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Vasile Mojoc, Elementele defniriilor ale poliției de frontieră europene https://cassas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf, p.</p>	<p>Iunie 2010</p>	<p>pace bazată pe obiective și interese comune. Un alt nivel în care procesul globalizării va aduce influențe importante, este cel al zonelor importante pentru principalele competiții ale acestui secol, concurența pentru accesul și gestionarea informațiilor, resurselor și apei. Este aria acelor țări, care prin potențialul lor vor deveni ținte ale concurenței sau noi actori importanți ori revitalizați în procesele globale ale acestui secol. Al treilea nivel este reprezentat de teritoriile, pentru care încă globalizarea nu va avea impact deosebit. Este aria care va ținde să se integreze, să se dizolve în celelalte două zone ale globalizării.</p> <p>CAPITOLUL 2 IMPACTUL PROCESELOR GLOBALE ASUPRA FRONTIEREI DE EST A UNIUNII EUROPENE p. 55-60</p> <p>Pregătirea pentru extindere a început, așa după cum este cunoscut, cu peste 15 ani în urmă, când statele membre au procedat, în plan legislativ și în cel operațional pentru implementarea și consolidarea unui sistem funcțional care să permită lărgirea treptată a Uniunii. Cel mai bun exemplu în acest sens este lansarea, la începutul anului 1999, a monedei unice europene, adoptată inițial de 12 state, care au îndeplinit criteriile necesare de convergență. Punerea efectivă în circulație a monedei euro s-a făcut la 01 ianuarie 2002 și se poate vorbi de succesul acestei operațiuni de unificare monetară a Europei. Apoi, s-a adoptat cadrul financiar de dezvoltare și extindere a Uniunii Europene, pentru anii 2000- 2007, și el structurat pe mai multe etape, iar la 01 decembrie 2009 a intrat în vigoare Tratatul de la Lisabona, încheind astfel mai mulți ani de negocieri pe tema aspectelor instituționale. Documentul modifică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul CE (fără a le înlocui) și pune la dispoziția Uniunii cadrulul legal și instrumentele juridice necesare pentru a face față provocărilor viitoare și pentru a răspunde așteptărilor cetățenilor.</p> <p>Extinderea Uniunii Europene este apreciată ca o mare realizare istorică, de unificare a Europei pe cale pașnică, după mai multe</p>	<p>1565</p>	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>secole de conflicte și diviziuni.</p> <p>Uniunea Europeană, conform Tratatului de la Maastricht din 02.10.1997 se sprijină pe trei piloni: comunitățile Europene; politica externă și de securitate comună; cooperarea în domeniul justiției și afacerilor interne.</p> <p>Pentru întărirea stabilității și securității țărilor membre, se acționează susținut, în întreaga Uniune, pentru consolidarea păcii și pentru prosperitate.</p> <p>După atacurile teroriste din S.U.A. de la 11 septembrie 2001, dar și cele care au urmat, mai cu seamă, după atacurile de la 11 martie 2004 din Spania, s-a apreciat că cel mai important lucru pentru Europa Unită este asigurarea stabilității, păcii securității și libertății de mișcare a cetățenilor.</p> <p>2.1. Considerații privind frontierele europene</p> <p>Valurile succesive de extindere conferă Uniunii Europene forță și coeziune și-i măresc influența în lume, fapt ce situează Uniunea pe poziții avantajoase în procesele de globalizare, consolidare și implementare a modelului social european.</p> <p>Extinderea este astfel o continuare a obiectivului inițial al Uniunii, acela de a elimina diviziunile și de a crea o unitate mai puternică între popoarele Europei. Prin integrarea unor noi state, care respectă criteriile politice de aderare, Uniunea Europeană își reafirmă valorile fundamentale care au stat la baza construcției europene.</p> <p>Pe de altă parte, extinderea a dus și va duce la crearea a numeroase oportunități economice pe o piață mai largă.</p> <p>Prin aderarea ultimului val de state, inclusiv România, la Piața Unică a Uniunii Europene s-a constituit unul din cele mai largi spații economice din lume, care a ajuns la 495 milioane de locuitori, piața europeană dând un nou impuls investițiilor și creării de locuri de muncă, creșterii nivelului de trai în Europa, atât în noile state membre, cât și în cele vechi.</p> <p>Prin aderarea la Uniunea Europeană, noile state membre își consolidează integrarea economică, cu sprijinul actualelor state membre.</p> <p>Calendarul aderării la Uniunea Europeană a fiecărei țări candidate</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>a depins de progresele pe care aceasta le-a înregistrat în pregătirea pentru aderare, conform criteriilor stabilite la Consiliul European de la Copenhaga din 1993.</p> <p>Criteriile de la Copenhaga sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • stabilitatea instituțiilor garante ale democrației, statului de drept, respectului drepturilor omului și protecției minorităților. • crearea unei economii de piață funcționale și capacitatea de a face față la presiunile concurenței și la forțele pieței din Uniunea Europeană. • capacitatea de a-și asuma obligațiile care decurg din statutul de membru, inclusiv aderarea la obiectivele de uniune politică, economică și monetară. <p>Obiectivul aderării a condus la intensificarea eforturilor de reformă a statelor și le-a determinat să adopte măsuri economice care au fost uneori dureroase, dar care oricum ar fi fost necesare, chiar dacă nu ar fi optat pentru aderarea la Uniunea Europeană, din moment ce au decis să se transforme în economii de piață deschise, timp în care Uniunea Europeană le-a acordat și le acordă asistență de miliarde de euro/an, prin programele PHARE, ISPA și SAPARD, iar ulterior, după aderare, prin Fonduri Structurale.</p> <p>În ultimii ani, asistența financiară a vizat cu prioritate înființarea și consolidarea instituțiilor din statele din centrul și estul Europei, pentru adaptarea organismelor democratice și instituțiilor publice care implementează și care asigură aplicarea legislației Uniunii Europene.</p> <p>Extinderea a oferit noi oportunități țărilor recent aderate, a crescut stabilitatea politică în Europa și a permis Uniunii să trateze problemele internaționale mai eficient.</p> <p>Uniunea Europeană dezvoltă relații partenariale cu toate statele vecine, precum Rusia și Ucraina, statele din spațiul mediteranean și din alte regiuni ale globului pentru a asigura continuitatea relațiilor transfrontaliere și pentru a permite statelor din vecinătate să beneficieze de extindere. Procesul de Stabilizare și de Asocieri din Vestul Balcanilor asigură liberalizarea comercială și strânsa cooperare în multe domenii importante, iar parteneriatul</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Euro-Mediterranean aduce statele partenere mediteraneene mai aproape de Uniunea extinsă.</p> <p>Pe măsură ce Uniunea Europeană se extinde, devine din ce în ce mai necesară continuarea procesului de parteneriat politic și cooperare economică cu alte țări, pentru a propaga pacea, stabilitatea și prosperitatea pe tot continentul european.</p> <p>Conform articolului 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană "orice stat european care respectă principiile stabilite în articolul 6(1) poate depune cerere de aderare la Uniunea Europeană".</p> <p>Articolul 6(1) prevede că "Uniunea are la bază principiile de libertate, democrație, respect al drepturilor omului și al libertăților fundamentale și statul de drept, principii comune statelor membre"</p> <p>Uniunea Europeană nu și-a stabilit limitele geografice finale, dar fiecare stat candidat trebuie să îndeplinească criteriile enunțate de Consiliul European de la Copenhaga, menționate mai sus.</p> <p>Astfel, se așteaptă ca toate statele membre să adopte euro ca monedă unică, atunci când sunt pregătite să o facă, dar nu imediat după aderare. Adoptarea monedei comune de către un stat, ca urmare a aderării, cere respectarea anumitor condiții, bine definite și etapizate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • perioada de pre-aderare, în care statul candidat trebuie să demonstreze progresul ireversibil către o economie de piață funcțională și concurențială, precum și stabilitate macro-economică durabilă; • o etapă intermediară între aderare și adoptarea euro, în care noul stat membru participă la Piața Unică, demonstrează progresele acumulate în îndeplinirea condițiilor necesare adoptării euro, inclusiv participarea în mecanismul schimbului valutar; • participarea la zona euro, cu condiția ca noul stat membru să îndeplinească toate criteriile care se aplică, în acest sens, actualilor state membre: un deficit bugetar mai mic de 3% din Produsul Intern Brut (PIB), o datorie externă mai mică de 60% din PIB, o inflație scăzută și rate ale dobânzilor apropiate de media Uniunii Europene. <p>După extinderea Uniunii Europene, cetățenii europeni din toate</p>		

CONFORM CU CEREREA NR. 11

CONFORM CU ORIGINALUL

Handwritten signature

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>statele membre beneficiază de libertatea de circulație în UE, fiind suficiente un pașaport valid sau o carte de identitate.</p> <p>Cu toate acestea, eliminarea controlului persoanelor la "frontierele interne" ale statelor membre nu se aplică chiar din momentul aderării, renunțarea la control așa cum este cazul statelor din spațiul Schengen, poate fi aplicată numai când toate pre-condițiile sunt îndeplinite pentru a demonstra că nu va conduce la scăderea nivelului de securitate al cetățenilor. Una dintre cele mai importante condiții este ca viitoarele frontiere externe ale Uniunii să fie monitorizate de către noii membri ai UE la fel de eficient ca și actualele frontiere de către statele din zona Schengen.</p> <p>Controalele la frontierele interne cu noile state membre sau între acestea vor fi eliminate numai când vor fi îndeplinite toate condițiile pentru garantarea securității tuturor cetățenilor europeni. Aceasta înseamnă că se va renunța la controale după o perioadă de timp de la extindere, așa cum s-a întâmplat și cu Grecia, care a aderat la zona Schengen în 1992, cu trei state nordice (Danemarca, Suedia și Finlanda), în 1996, Islanda și Norvegia în 2001, nouă din cele zece state care au aderat la UE în penultimul val (excepție Cipru), în luna decembrie 2007. Până în prezent au aderat la Acordul Schengen 30 de state, dintre care 26 l-au implementat, acestea având o populație de 470 milioane de locuitori. România , conform angajamentelor asumate, are ca obiectiv intrarea în acest spațiu în 2011, în intervalul 2008-2009 statul român cheltuiind 114 milioane de euro pentru securizarea celor 2070 km de graniță externă a UE, din care 240 km graniță maritimă.</p> <p>2.2. Constituirea Agenției Europene pentru Managementul Cooperării Operaționale la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (FRONTEX)</p> <p>„Managementul eficient comun și coerent al frontierelor externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene va asigura siguranța cetățenilor și sentimentul că aceștia trăiesc într-o zonă comună de securitate”. Aceasta este concluzia la care a ajuns Consiliul European, în concret, referindu-se la combaterea terorismului, rețelelor de migrație ilegală și a traficului ilegal de droguri și de</p>		

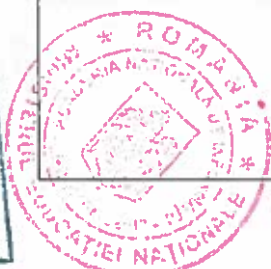
Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Vasile Moțoc, Elemente definitorii ale poliției de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf, p.</p>	Iunie 2010	<p>ființe umane.</p> <p>Consiliul European a cerut în acest sens Comisiei Europene să acționeze pentru realizarea cooperării dintre serviciile responsabile pentru controlul frontierelor externe și să studieze posibilitatea "creării unui mecanism sau servicii comune pentru controlul frontierelor externe".</p> <p>În accepțiunea Consiliului European, verificarea intrării în țările Uniunii Europene începe, întotdeauna, cu verificarea pașapoartelor, chiar din momentul acordării vizei de intrare în acest spațiu pentru cetățeni în țările lor de origine, după care acțiunile de control asupra celor care doresc să călătorească în spațiul respectiv, indiferent de scop (economic, turistic, comercial etc.) se continuă în țările de tranzit, la frontierele externe ale Uniunii, pe teritoriul statelor UE, utilizându-se o paletă largă de forme, procedee și mijloace de control. Ori această succesiune de controale, acest summmum de acțiuni și proceduri nu pot fi efectuate la întâmplare, ci sub o coordonare strictă și cu mijloace adecvate.</p> <p>p.72-73</p> <p>2.4. Rolul și importanța României ca stat de frontieră estică a Uniunii Europene</p> <p>Frontiera de est a NATO nu ridică probleme deosebite, această organizație fiind de tip politico-militar, și deci, aspectul teritorial concret contează numai în ceea ce privește securitatea și apărarea membrilor săi în cazul unei agresiuni militare externe de către alt stat sau grup de state, în schimb, granița răsăriteană a Uniunii Europene relevă unele particularități de care România trebuie să țină cont în demersurile sale de apărare și securizare a acestui spațiu. Particularitățile sunt generate de faptul că, practic, Uniunea Europeană posedă toate caracteristicile unui teritoriu statal, unic și unitar, ca spațiu al vieții și activității în comun a țărilor membre, a cetățenilor săi.</p> <p>Respectul acestor valori este una din condițiile apartenenței la Uniune, ceea ce semnifică că statul care nu aderă la acestea sau nu le respectă nu-și are locul în această organizație. Aceste valori, într-o formă sintetică, privesc: democrația și drepturile</p>	322	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Dr. Petre DUȚU, PERSPECTIVE ÎN EVOLUȚIA ARMATELOR NAȚIONALE, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București, 2007	2007	<p>omului (Tratat, articolul 1.2, Valorile Uniunii); o economie socială de piață competitivă, ce tinde spre progres social și un nivel ridicat de protecție a mediului (Tratat, articol 1.3, Obiectivele Uniunii); coeziune socială și teritorială (Tratat, articolul 1.396, III.122 și 220).</p> <p>Sfidarea esențială căreia trebuie să-i facă față Uniunea Europeană este aceea de a se asigura că valorile pe care le promovează permanent și consecvent sunt viabile într-o lume în care ele sunt în permanență contestate sau amenințate: pericolul terorist contra libertății, globalizarea schimburilor împotriva progresului social, concurența vizavi de coeziune.</p> <p>UE are concret, în mod fizic, o frontieră de răsărit prin care intră în contact cu cei din vecinătatea sa și nu numai. La această graniță se înaltesc riscuri și amenințări la adresa securității și apărării sale, ca entitate economică, politică, socială, culturală și militară. În acest sens, România, ca stat „proprietar” al frontierei de est a Uniunii Europene, are o serie de drepturi și obligații, inclusiv în domeniul securității și apărării acestei granițe.</p> <p>p. 90</p> <p>Din 2004, România a devenit stat membru cu drepturi și obligații depline. Calitatea de membru al NATO aduce cu sine atât drepturi (de exemplu, apărarea colectivă, garanția de securitate), cât și obligații și responsabilități pentru fiecare stat, potrivit prevederilor Tratatului de la Washington (1949). Prin definiție, Alianța Nord-Atlantică este o organizație politico-militară, menită să asigure apărarea statelor membre în cazul unei agresiuni militare externe din partea altui stat sau grup de state. Prin urmare, vecinătatea sa semnifică stabilitate și garanția unei protecții credibile împotriva unor pericole și amenințări la adresa statelor membre. Aparența la NATO oferă garanții pentru stabilitatea societății românești, ceea ce constituie una dintre principalele circumstanțe favorabile derulării programelor profunde de modernizare a țării noastre și a reprezentat, în opinia noastră, un argument serios în acceptarea candidaturii României pentru Uniunea Europeană. În același timp, în cadrul Alianței Nord-Atlantice, se poate vorbi de un transfer de „putere” și „autoritate” de la organizație către</p>	179	

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
https://andreiavocila.wordpress.com/2010/03/12/o-rganizatii-si-grupari-extremiste-teroriste-cu-reprezentare-pe-teritoriul-romaniei/	21 martie 2010	<p>statele ce o compun, în sensul că apartenența unei țări la NATO descurajează alt stat sau grup de state să o atace cu mijloace militare.</p> <p>p. 101-102</p> <p>Nucleele de reprezentare în țara noastră ale principalelor organizații și grupări extremiste – teroriste, cu potențial virtual de afirmare, își coordonează activitatea cu sarcinile stabilite de centralele de apartenență, fiind îndrumate să adopte poziții rezervate, care să nu cauzeze riposte din partea autorităților statului român. Acțiunea principală a fundamentalismului islamic în România constă în ideologizarea populației de religie musulmană în spiritul reinvierii islamului primar, concomitent cu prozelitismul în rândul cetățenilor străini și al autohtonilor. Totodată, având în vedere obiectivele strategice și metodele utilizate, au putut fi identificate și alte tipuri de facțiuni purtătoare de riscuri la adresa securității naționale a României, printre acestea</p> <ul style="list-style-type: none"> • facțiuni militante, care uzează de forța de impact a unor idei concordante cu reperele identitare ori care speculează vulnerabilitățile psihologice ale indivizilor. Unele dintre acestea pot fi formate în jurul unei ideologii extremiste, unor etnicisme rudimentare și agresive, ori unor curente religioase ofensive și intens politizate; • facțiuni criminale, care perturbă ordinea socială prin specularea unor vulnerabilități ale sistemelor de administrare generală în scopul acumulării de resurse proprii de putere, centrate pe câștiguri financiare ilicite. Aceste facțiuni sunt principalele responsabile de proliferarea criminalității economic-financiare organizate, a traficului ilegal de produse supuse controlului internațional asupra destinației finale, a traficului de carne vie și a migrației ilegale. <p>Cele mai active nucleee constituite pe teritoriul național reprezintă puncte de sprijin logistic și propagandistic pentru următoarele organizații teroriste străine:</p> <p>a. Organizații teroriste de esență fundamentalist – islamică</p> <p>Este cunoscut faptul că în România se află un număr însemnat de</p>	2260	

CONFIRMARE DE PRIMIRE

CONFORM CU ORIGINALUL

Handwritten signature

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>cetățeni arabi (studenți, comercianți, etc) care se adaugă populației turco-tătare stabilită în județele Constanța – 80%, Tulcea, Brăila și Galați, dar cetățeni români de religie islamică există și în alte județe, inclusiv în București. Vom încerca să prezentăm, în date sintetice, câteva dintre organizațiile și grupările extremist-teroriste cu reprezentare pe teritoriul național ale căror nuclee pot constitui un potențial de manifestare teroristă:</p> <p>p. 106-112</p> <p>• Organizația teroristă "Frații Musulmani".</p> <p>Inițiată în anul 1928 în Egipt și declarată ilegală în anul 1954, are obiective străns legate ideologic de gruparea Integrisistă Hamas, ambele având orientări extremiste pe linia fundamentalismului islamic. Spre deosebire de Hamas, care acționează aproape exclusiv în Teritoriile Palestiniene, organizația de tip transnațional Frații Musulmani vizează promovarea doctrinei fundamentalist – islamice extremiste în plan mondial.</p> <p>În România există un număr variabil de membri și simpatizanți (150-200 de persoane) care lucrează sub acoperirea ligilor islamice și a fundațiilor umanitare. Aceste elemente au legături în diverse medii și caută noi adepți pentru propagandă islamică și executarea de operațiuni. Frații Musulmani din România își desfășoară activitățile în strânsă colaborare cu membrii Hamas. Potrivit informațiilor deținute de structurile specializate române, Liga Islamică Culturală din România (LICR) coordonează activitățile tuturor membrilor celor două organizații din Europa Centrală și de Est, iar sprijinul financiar provine de la Asociația Mondială a Tineretului Musulman (AMTM), cu sediul în Riad, Arabia Saudită și de la Fundația Umanitară Al Taiba, cu sediul în SUA. Frații Musulmani este singura organizație teroristă islamică, care a planificat, organizat și executat o acțiune teroristă pe teritoriul României, în București, la data de 26 mai 1985.</p> <p>• Organizația teroristă "Hezbollah". Formată în 1982, ca replică la invazia Israelului în Liban, această grupare radicală ștită are ca scop crearea Republicii Islamice de tip iranien în Liban și îndepărtarea tuturor influențelor non-islamice din zonă. Este</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>orientată împotriva Israelului și Occidentului. Are strânse legături cu Iranul și acționează frecvent sub conducerea Teheranului, dar a desfășurat și acțiuni care nu au avut aprobarea acestuia. Aliat strategic al Siriei, a ajutat-o la înlăturarea obiectivelor politice în regiune.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizația teroristă "Hamas". <p>Formată la sfârșitul anilor '80 ca extensie a arabei palestiniene a Fraților Musulmani. Urmărește prin orice mijloace crearea Statului Palestinian Islamic în locul Israelului. Are o structură bine organizată, fapt care i-a permis preluarea puterii în Fâșia Gaza începând cu luna iunie 2007. Pe teritoriul României, organizația face eforturi susținute pentru a influența comunitatea palestiniană moderată existentă. Peste 70 de membri ai acestei organizații își desfășoară activitățile în București, Iași, Cluj și Timișoara. Potrivit serviciilor secrete, activitățile membrilor Hamas din România sunt "amenințări grave la adresa siguranței și securității naționale". Din analiza datelor obținute până în prezent, s-ar părea că adepții acestei organizații sprijină financiar și prin alte mijloace structura centrală.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizația teroristă "Grupul Islamic Armat" (GIA) <p>Grupare islamică extremistă, vizează răsturnarea regimului democratic din Algeria și înlocuirea sa cu un stat islamic. Și-a început acțiunile sângeroase în primăvara anului 1992, după ce guvernul algerian a anulat primul tur al alegerilor în care a ieșit victorios Frontul Islamic de Salvare (FIS), cel mai mare partid islamic.</p> <p>Pe teritoriul României sunt activi câteva zeci de adepți și simpatizanți ai organizației. Activitățile acestora sunt strict monitorizate de serviciile secrete pentru a se putea descoperi oportun orice amenințare cu implicații la adresa siguranței naționale.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizația teroristă "Partidul Eliberării Islamice" (PEI) (Hizb-Al Tahrir) înființată în anul 1956, în localitatea Egzem, lângă Haifa-Israel, de către șeicul Taki Eddin Nabahani, prin desprinderea din Frații Musulmani. Organizația teroristă de esență fundamentalist-islamică, radicală, ce are ca obiectiv crearea Marelui Califat 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Islamic pe toate teritoriile care au fost ori sunt locuite de populație de religie islamică. Ideologia grupării presupune negarea actualiei organizări statale a populației musulmane, fiind scoasă în afara legii în toate țările, chiar și în cele care sprijină expansiunea islamismului.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizația teroristă "Al-Gama'a Al-Islamiyya" (GI) <p>Cel mai mare grup militant din Egipt, activ încă din anii '70. Luptă pentru răsturnarea guvernului egiptean și proclamarea unui stat islamic. Are o organizare corespunzătoare, cu o aripă extremă care se manifestă intens pe plan internațional. Liderul spiritual al grupului este șeicului Omar Abdel Rahman, întemnițarea acestuia atrăgând amenințări publice cu răzburarea împotriva obiectivelor SUA. Deși în anul 1998 a semnat o "fatwa" cu Osama Bin Laden, prin care instigă la atacuri împotriva cetățenilor americani, a negat public că l-a sprijinit pe acesta.</p> <p>În România există un număr limitat de adepți ai acestei organizații, implicați în culegerea de informații despre ținte egiptene și americane, precum și în activități logistice în vederea sprijinirii comandamentului central.</p> <p>Din analiza datelor prezentate, nucleeele organizațiilor fundamentalist-islamice din România acționează pentru: intensificarea activității de convertire a unor cetățeni români la islam și incitarea acestora la acțiuni de propagandă și susținere a organizațiilor respective, precum și racolarea unor tineri în vederea trimiterii lor la stații de instruire din Orientul Mijlociu; asigurarea și crearea condițiilor necesare tranzitării României de către membrii comandourilor aparținând organizațiilor respective, spre zonele de destinație; culegerea de date și informații despre reprezentanțele diplomatice sau obiectivele aparținând unor state occidentale sau din Orientul Mijlociu; crearea unor structuri de acoperire, de natură religioasă, culturală sau profesională care pot să ascundă și să faciliteze preocupări extremist-teroriste.</p> <p>b. Organizații teroriste disidente palestinienne</p> <p>Grupările extremiste disidente palestinienne continuă, pe orice cale, inclusiv prin acțiuni teroriste să compromită eforturile de normalizare a situației din zona Orientului Mijlociu. Unele dintre</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

2005

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>acestea, au ca obiectiv principal "distrugera prin acțiuni teroriste a obiectivelor și intereselor israeliene orunde s-ar afla acestea".</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizația teroristă "Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei Comandamentul General" (FPEP – CG) <p>Desprinsă din FPEP în anul 1968 sub conducerea lui AHMAD JIBRIL. Are drept scop distrugerea Israelului și înființarea pe teritoriul său a unui stat palestinian independent. Se opune oricăror tendințe de moderație în mișcarea palestiniană.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizația teroristă "Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei" (FPEP) înființată după înfrângerea arabă din războiul arabo-israelian din 1967. Fondatorul și liderul istoric al organizației, George Habbache, era considerat unul dintre cei mai radicali lideri paleștineni. FPEP s-a afirmat încă de la început ca una dintre cele mai violente grupări teroriste paleștiniene, dorind instalarea în Palestina a unei guvernări marxist-leniniste și contracarând toate eforturile de rezolvare prin negocieri a conflictului israeliano-palestinian. • Organizația teroristă "Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei <p>Facțiunea Abu-Abbas (FPEP-AA)</p> <p>Formată în 1977, prin desprinderea din FPEP-CG sub conducerea lui Muhamed Abu Al Abbas, în semn de opoziție față de sprijinul acordat de Ahmad Jibril, liderul FPEP – CG, incursiunii siriene în Liban în anul 1976. A fost apropiată de Irak, a fost recunoscută ca grup independent în 1981, când a obținut locuri în Consiliul Național Palestinian, ce-și avea sediul la Damasc. A trecut prin două scindări datorită neconcordanțelor politice ale membrilor săi, a sprijinit Fatah-ul lui Yasser Arafat. Luptă pentru crearea statului independent palestinian.</p> <p>În România există un număr important de rezidenți paleștineni, ponderea având-o cei căsătorii cu cetățeni români și cei care au obținut cetățenia română sau stabilirea domiciliului în țară noastră, comercianții și cei aflați la studii. Pericolul în plan terorist este determinat, în principal de: crearea și consolidarea unor structuri de acoperire, în principal de natură comercială, care asigură condițiile de legalitate privind stabilirea în țară a membrilor</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>acestora; efectuarea de studii asupra oricăror obiective care pot deveni ținte teroriste potențiale dispuse pe teritoriul național și elaborarea unor planuri de acțiune; stabilirea pe teritoriul național a unor cadre cu experiență și cu antecedente pe profil, care au acțivat anterior în centralele organizațiilor teroriste respective, asigurând astfel conspirativitatea acțiunilor clandestine de culegere de informații operative despre obiectivele israeliene, americane și britanice vizate, sediile și obiectivele Comunității Evreiești din țara noastră; implicarea într-o serie de activități infracționale conexe terorismului, prin care se obțin mijloace financiare necesare logisticii respectivei organizații; tendințe de realizare a unor conexiuni între reprezentanții unor țefte organizații de sorginte extremistă.</p> <p>c. Organizații teroriste de esență etnic – separatiste</p> <p>Poziția geostrategică, apropierea față de Asia, precum și numărul mare de cetățeni turci și de etnici kurzi din țara noastră, au favorizat apariția unor surse de conflict și a unor manifestări ale acestora, însă la scară mult mai redusă decât în țara lor de origine. Astfel, Kongra-Gel (fostă PKK) și Lupii Cenușii sunt puternic implicate în traficul de droguri, folosind rute care trec prin Germania și Olanda și cadre stabilite în România. România s-a dovedit a fi o baza de tranzitare convenabilă pentru imigrații implicați în activități extremiste și teroriste, dați în urmărire generală de către serviciile de informații din mai multe țări. De asemenea, există indicii privind acțiuni de extorcare în rândul comunităților kurde și arabe.</p> <p>• Organizația teroristă Partidul Muncitorilor din Kurdistan</p> <p>– Kongra-Gel. Înființată în anii '60 de unii membri ai organizațiilor studențești de stânga din Turcia, având ca obiectiv principal crearea unui stat independent kurd în sud-estul Turciei. Inițial, în concordanță cu ideologia sa marxistă, Kongra-Gel s-a identificat ca aparținând revoluției marxiste desfășurate la nivel mondial, fondarea și baza ideologică a organizației au fost la origine opera unui singur om, Abdulah Ocalan. El este cel care a constituit gruparea și a stabilit obiectivele, strategia și structura acesteia. A fost capturat de către autoritățile turce, în Kenya, în anul 1999,</p>		

John

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>fiind judecat și condamnat la moarte, ulterior pedeapsa fiindu-i comutată la închisoare pe viață după ce Turcia a renunțat, la presiunea organismelor internaționale, la pedeapsa capitală. Deși s-a înființat în Turcia, Kongra-Gel și-a avut centru operațional în Liban, în Valea Bekaa, aflată din 1980 sub control sirian. Astăzi, majoritatea activităților sale se desfășoară în regiunile locuite de kurzi din nordul Irakului. Această schimbare a centrului operațional a survenit în 1991, la sfârșitul războiului din Golf, când kurzii irakieni au constituit de facto un stat în nordul Irakului. Acest lucru a permis rebelilor kurzi de origine turcă să constituie aici baze cu caracter semi permanent.</p> <p>Nucleul prezent pe teritoriul României, și-a dezvoltat și diversificat un complex de acțiuni cu încălcătură de risc pentru securitatea națională, acționează pentru dezvoltarea bazei de obținere a fondurilor financiare prin activități de natură infracțională dar și activități comerciale legale; consolidarea structurii proprii și acoperirea organizatorică a întregului teritoriu cu structuri clandestine, temeinic organizate, multifuncționale; o susținută activitate contrainformativă vizând identificarea membrilor și simpatizanților Kongra-Gel care sunt suspecți de colaboraționism cu autoritățile turce.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizația teroristă "Lupii cenușii" <p>Mișcare ultranaționalistă de extremă – dreapta, luptă pentru "Turcia Mare" care să se întindă de la "Marea Adriatică până la Zidul Chinezească și din Caucaz până în Balcani". Se opune Kongra-Gel și simpatizanților kurzi ai partidelor islamiste din Turcia și Hezbollahului turcesc. În România există peste 300 de membri cu potențial infracțional, extremist și terorist, organizația fiind implicată în traficul de armament și de droguri.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizația teroristă "Frontul Revoluționar al Eliberării Poporului" (DHKP-C) <p>Organizație teroristă turcă de sorginte marxist-leninistă, militează pentru realizarea unei "revoluții totale, rapide și violente împotriva autorităților din Turcia". Membrii organizației din România sunt implicați în culegerea de informații despre obiective americane și turești, precum și în activități logistice în vederea sprijinirii</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Centralei din Germania.</p> <p>• Organizația teroristă "Uniunea Patriotică din Kurdistan" (UPK) A luat ființă în anul 1969 în partea de nord a Irakului, fiind condusă de Jalal Talabani. Membrii acestei organizații au fost semnalati în România începând cu anul 1975. Analiza particularităților oferte de situația existentă în domeniul luptei contra terorismului precum și dinamica evenimentelor în prezent și de perspectivă, pune în evidență unii factori interni și externi care pot influența situația operativă pe profil antiterorist, astfel: noile curente strategice, politice, sociale și revigorarea unor sentimente de natură etnică generatoare de situații conflictuale și violență; ofensiva fundamentalismului islamic extremist, îndeosebi în țările balcanice, unde se intenționează crearea unor "capete de pod" pentru expansiune în Europa Centrală; menținerea sau redeschiderea unor focare de conflict în țări cunoscute cu problematică teroristă cum sunt Spania, Federația Rusă, Israel, Grecia, Teritoriile Autonome, precum și apariția altora noi, generate de schimbările geopolitice de pe spațiul ex-Iugoslav ; tendința de unificare ideologică a grupărilor islamice de natură să niveleze diferențele de factură religioasă, concomitent cu intensificarea luptei împotriva creștinismului; situarea României pe traseele de migrare clandestină, coordonate de rețele de cetățeni străini și de structurile criminale din CSI cu ramificații în Europa, și vulnerabilitățile existente la frontiera cu Ucraina și Republica Moldova. Acest fapt este de natură să amplifice pericolul pătrunderii unor elemente teroriste infiltrate în grupurile de imigranți, care își pot găsi cu ușurință puncte de sprijin pe teritoriul României pentru comiterea acțiunilor preconizate.</p>		

Total cuvinte: 6438

Surse:

Titlu operă	Anul publicării sau postării
1 Vasile Moțoc, Elemente definitorii ale poliției	Iunie 2010

Wds

	de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf		
2	Alin Coșniță Criminalitatea transnațională organizată, amenințare la frontiera de est a României, Stabilitate și securitate regională Sesiune anuală de comunicare științifice cu participare internațională - 09-10 aprilie 2009, București - secțiunea 1: securitate și apărare Vol. 3 Modul 5 - „Riscuri și amenințări actuale: între criză economică și terorism” Modul 6 - „Dinamica conceptelor”	2009	
3	General maior conf. univ. dr. Gabriel NAGHI*(SPP) General de brigadă prof. univ. dr. Gheorghe TOMA**(SPP), Globalizare versus anti-globalizare, UNAP, Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, sesiunea de comunicare științifice cu participare internațională, 14-15 aprilie 2005, Secțiunea: apărare și securitate națională	2005	
4	General maior dr. ing. Marin MĂCIUCA*, Procesul de globalizare. sensuri și terminologii Globalizare versus anti-globalizare, UNAP, Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, sesiunea de comunicare științifice cu participare internațională, 14-15 aprilie 2005, Secțiunea: apărare și securitate națională	2005	
5	General maior dr. ing. Marin MĂCIUCA*, Procesul de globalizare. sensuri și terminologii Globalizare versus anti-globalizare, UNAP, Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, sesiunea de comunicare științifice cu participare internațională, 14-15 aprilie 2005, Secțiunea: apărare și securitate națională	2005	
6	Lector universitar dr. Nicoleta Daniela BRAUN, Redefinirea trăsăturilor și factorilor globalizării sub impactul mediului de securitate la început de secol Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, sesiunea de comunicare științifice cu participare internațională, 14-15 aprilie 2005, Secțiunea: apărare și securitate națională	2005	
7	General maior dr. ing. Marin MĂCIUCA*, Procesul de globalizare. sensuri și terminologii Globalizare versus anti-globalizare, UNAP, Provocări la adresa securității și strategiei la începutul secolului XXI, sesiunea de comunicare științifice cu participare internațională, 14-15 aprilie 2005, Secțiunea: apărare și securitate națională	2005	
8	Vasile Moțoc, Elemente definitorii ale poliției	Iunie 2010	

	de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf		
9	Vasile Moțoc, Elemente definitorii ale poliției de frontieră europene https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs06-10.pdf	Iunie 2010	
10	Dr. Petre DUȚU, PERSPECTIVE ÎN EVOLUȚIA ARMATELOR NAȚIONALE. Ediura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București, 2007	2007	
11	https://andreiivocia.wordpress.com/2010/03/12/organizatii-si-grupari-extremist-teroriste-cu-reprezentare-pe-teritoriul-romaniei/	21 martie 2010	